

Op te bergen
in de band van
18 september 2002

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de secretaris van de commissie
mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn

gehouden op 28 augustus 2002

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Vaststelling van de agenda	2
Verslag van de vergadering van 29 mei 2002	3
Ingekomen stukken	3
IPO-aangelegenheden	3
Europees kampioenschap atletiek voor gehandicapten 2003 in Assen	3
Afronding Beleidsnota motorrijden in Drenthe	7
Vervolg Tender vrijwilligerswerk en Subsidie- regeling vrijwilligerswerk en mantelzorg 2002	11
Projecten Subsidieregelingen zorg en welzijn, tweede tranche	12
Wijziging Spreidings- en paraatheidsplan Drenthe	16
Spreekrecht	16
- <i>de heer W. de Vrij (namens de Stichting Regionale Ambulance Voorziening Drenthe)</i>	
Jaarstukken 2001	23
Stand van zaken cultuurbeleid	27
Sluiting	29
Toezegging	30

STATENCOMMISSIE CULTUUR EN WELZIJN

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn, gehouden op 28 augustus 2002 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks,
wnd. voorzitter)
L. Bomhof (VVD)
mevrouw M. van Dijk (D66)
A.J. Gaasbeek (OSD)
mevrouw W.G. Goudriaan (PvdA)
J.J. van Heukelum (VVD)
F. Ietswaart (D66)
mevrouw H. Kempe-Foekens (ChristenUnie)
K. Niemeijer (Ouderenpartij)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
J. Prinsen (PvdA)
mevrouw J. Schipper (VVD)
mevrouw G.H. Smith-Bults (GroenLinks)
A. Wendt (ChristenUnie)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
H. Zomer (CDA)

Voorts aanwezig:

mevrouw M.W. Brink-Massier
(PvdA, gedeputeerde)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor
(CDA, gedeputeerde)
B.G. Deetman (secretaris)
G. Bosschers
S.J. de Jonge
mevrouw L.A.M. Kompier

Met kennisgeving afwezig:

mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
Ch.C. de Haas (OPD)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
mevrouw M.Ch.A. Smilde (CDA)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering en heet eenieder van harte welkom.

2. Mededelingen

De VOORZITTER deelt mee dat de heer De Haas, de heer Van der Schoot, mevrouw Ceelen en mevrouw Smilde verhinderd zijn om deze vergadering bij te wonen. De laatste is verhinderd omdat zij in de Tweede Kamer is verkozen. Mevrouw Looman is vervangen door mevrouw Goudriaan, die voor het eerst in deze vergadering aanwezig is. Voorts deelt zij mee dat zij voorlopig de laatste keer als voorzitter zal optreden, aangezien de heer Prinsen is verkozen als vaste voorzitter van deze commissie tot aanvang van de volgende statenperiode.

Mevrouw SCHIPPER stelt voor om mevrouw Ceelen, die herstellende is van een operatie, namens de commissie een kaartje te sturen waarin haar van harte beterschap wordt gewenst.

De COMMISSIE stemt hiermee in.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vraagt hoe het gaat met de heer Klein Nulent, die aanvankelijk als voorzitter van deze commissie zou optreden.

De VOORZITTER antwoordt dat de heer Klein Nulent ook lid is van deze commissie, maar dat hij behandeld wordt voor een zeer ernstige ziekte, waardoor hij tot nu toe niet aanwezig heeft kunnen zijn bij vergaderingen van deze commissie. Het zal zeker een lange tijd duren voordat de heer Klein Nulent weer aanwezig kan zijn bij vergaderingen van deze commissie en de commissie leeft dan ook mee met de heer Klein Nulent en zijn gezin.

Voorts merkt zij op dat alle commissieleden bericht hebben gehad van een voorgenomen werkbezoek aan RTV Drenthe, maar er is ook een verzoek binnengekomen voor een werkbezoek aan de Stichting Drents Plateau (het voormalig Erfgoedhuis). Er zijn namelijk opgravingen bij een prehistorische nederzetting gaande in Borger op de plaats waar de N34 wordt verdiept. Er is een verzoek gekomen om als commissieleden daar ter plekke aanwezig te zijn. Het betekent wel dat dit moet gebeuren in een tijdsbestek van vier tot vijf

weken, want anders heeft een dergelijk bezoek geen zin meer.

Mevrouw SCHIPPER antwoordt dat de commissie een half jaar geleden nog een werkbezoek heeft gebracht aan de Stichting Drents Plateau.

De heer DE JONGE stelt voor om het werkbezoek af te leggen op het moment dat degenen die de opgravingen ter plekke uitvoeren op een interessante vondst stuiten. De opgravingen duren nog maximaal zes weken en niet elke dag is daar iets interessants te zien. Wellicht dat op het moment dat de provinciaal archeoloog aangeeft dat er iets interessants zit aan te komen, de commissie kan gaan kijken.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat dit iets is voor alle statenleden, zodat er een e-mail aan alle statenleden gestuurd dient te worden met betrekking tot een af te leggen bezoek aan deze locatie op het moment dat er op iets bijzonders wordt gestuit.

De heer BOMHOF merkt op dat er wat hem betreft gewoon een middag wordt gepland om een bezoek te brengen aan de locatie waar de opgravingen worden verricht. Er is al genoeg opgegraven en blootgelegd waarmee een interessant werkbezoek kan worden opgevuld.

De VOORZITTER sluit zich aan bij de woorden van mevrouw Westerkamp om op het moment dat er iets interessants naar boven gehaald gaat worden, alle statenleden een e-mail te sturen waarin zij worden uitgenodigd om op korte termijn de locatie te bezoeken. Het secretariaat zal te zijner tijd een uitnodiging per e-mail verzenden.

3. Vaststelling van de agenda

De VOORZITTER merkt op dat er geen rondvraag meer is, maar ieder commissielid krijgt de mogelijkheid om extra agendapunten toe te voegen. Er zijn al twee verzoeken binnengekomen die elkaar bovendien overlappen. Door de VVD is het verzoek gedaan om de brief met betrekking tot de stand van zaken cultuurbeleid aan de orde te stellen. De Onafhankelijke Statenfractie Drenthe (OSD) heeft verder verzocht aandacht te besteden aan het Fonds rieten daken. Zij stelt voor deze twee punten aan elkaar te koppelen en een

extra agendapunt aan deze vergadering toe te voegen met betrekking tot de brief over de stand van zaken cultuurbeleid.

Bij agendapunt 11 met betrekking tot de wijziging van het Spreidings- en paraatheidsplan Drenthe is er een inspreker, te weten de heer De Vrij van de Stichting Regionale Ambulance Voorziening Drenthe (RAV Drenthe).

4. Verslag vergadering van 29 mei 2002

Het verslag wordt conform het ontwerp goedgekeurd en vastgesteld.

5. Ingekomen stukken

Er zijn geen vragen of opmerkingen naar aanleiding van de ingekomen stukken.

6. IPO-aangelegenheden

Er zijn geen vragen of opmerkingen naar aanleiding van IPO-aangelegenheden.

7. Statenstuk 961, Europees kampioenschap atletiek voor gehandicapten 2003 in Assen

De heer WENDT merkt op dat hier sprake is van besteding van een bedrag van € 200.000,- ten behoeve van een aantal dagen sporten door gehandicapten in Drenthe. In dit statenstuk wordt er van alles bij gesleept om de staten te overtuigen van het belang van dit kampioenschap. Dan is het teleurstellend dat het Comité van Aanbeveling slechts een drietal mensen telt, en dan ook nog drie Nederlanders. Het gaat hier namelijk om een Europees kampioenschap, maar het lijkt erop dat het uitsluitend in Nederland leeft. Hoe is dat te verklaren? Is dat ook de reden dat het in Drenthe wordt gehouden? Heeft het bedrijven van deze vorm van topsport elders onvoldoende draagvlak? In argument 1.2 is te lezen dat het evenement een grote uitstraling heeft in Drenthe en veel publiciteit trekt. Spreker roept in herinnering dat de Olympische Spelen voor Gehandicapten bij uitzending door de Evangelische Omroep een minimum aan kijkers trok. Hij kan zich ook niet herinneren dat TV Drenthe uren verslag heeft gedaan van de in Drenthe gehouden evenementen voor gehandicapten. Ten aanzien van argument 1.3 vraagt hij wat de voorgaande evenementen nu hebben bij-

gedragen aan het provinciaal beleid. In 1.4 is te lezen dat de mogelijkheid om hier een Europees kampioenschap te houden een unieke kans is. Voor wie is dat een unieke kans?

Er ligt wel een goed uitgewerkte begroting, maar hem moet van het hart dat er veel posten in zijn opgenomen waarbij hij zijn vraagtekens plaatst. Er blijken in ieder geval geen vrijwilligers in het organisatiecomité te zitten. Voorts worden er veel onkosten gemaakt in verband met voeding, huisvesting, transport en kleding in 2002, terwijl er toch pas in 2003 wordt gesport. Hij heeft dus nogal wat vragen en opmerkingen. Hij is benieuwd naar het gloedvolle betoog van de gedeputeerde en zal in tweede termijn al dan niet instemmen met dit stuk.

De heer ZOMER staat positief tegenover dit voorstel. De provincie Drenthe heeft een naam hoog te houden als het gaat om de organisatie van sport voor gehandicapten en hij is het met de heer Wendt eens dat het jammer is dat er niet meer aandacht aan dit evenement in de pers wordt besteed. Dat betekent dan ook dat een dergelijk evenement zonder een flinke subsidie niet kan worden gehouden. Toch vindt hij het belang ervan wel wezenlijk, want het gaat om een groep mensen die zich op deze manier kan bewijzen erbij te horen. In de begroting gaat het inderdaad om een fors bedrag. Hij onderschrijft de opmerkingen van de heer Wendt over voeding en huisvesting in het jaar 2002. Aan de organisatie van dit evenement zou ook worden bijgedragen door anderen. Hij vraagt of deze bijdragen al zeker zijn gesteld, of dat deze nog onzeker zijn. Formeel is de Stichting Eurochamp risicodragend, zodat deze stichting verantwoordelijk is voor de eventuele tekorten. Hoe zit dit echter materieel? Stel dat de financiële afwikkeling niet goed verloopt, hoe liggen dan de verantwoordelijkheden? Immers, van een kale kip kunnen geen veren worden geplukt.

De heer BOMHOF is uiterst positief over dit voorstel en deelt niet de negatieve teneur zoals die door de ChristenUnie naar voren is gebracht. Het is goed voor Drenthe om gastheer te zijn en te blijven voor dit soort kampioenschappen. Destijds heeft er ook een wereldkampioenschap plaatsgevonden die ook zijn uitstraling had in deze omgeving. Deze sportactiviteiten dienen de warme steun van de provincie Drenthe te blijven krijgen, ook al gaat het om een hoge bijdrage. Immers, indien de eigen inzet van de provincie erbij wordt

gerekend, komt hij uit op een bedrag van 20% van de totale kosten van het evenement. Het komt hem voor dat de begroting wat aan de royale kant is, maar na ambtelijk overleg en uitleg van de opbouw van de kosten van het evenement, is hem gebleken dat de aanvankelijk ingediende begroting nog veel hoger uitkwam en dat er op aandrang van de provincie al behoorlijk is aangedrongen op het naar beneden brengen van de geraamde kosten.

Mevrouw GOUDRIAAN vindt het jammer dat de ChristenUnie nogal negatief doet over dit stuk.

De heer WENDT merkt op niet negatief te hebben gereageerd. Hij heeft slechts een aantal vragen bij argumenten gesteld en vindt die argumenten nogal vergezocht.

Mevrouw GOUDRIAAN merkt op dat het op haar in ieder geval nogal negatief over kwam. Dat er in het Comité van Aanbeveling uitsluitend drie Nederlanders zitten vindt zij verder ook niet zo interessant, want het gaat om de wedstrijden en de mensen die er aan mee willen doen. Bij het nalezen van de stukken kwam zij een aanvraag voor een wedstrijd in Groningen tegen. Is dat nu hetzelfde wat er momenteel in Drenthe gebeurt of was dat iets anders? Er is op dit moment een discussie gaande bij journalisten over de maatschappelijke betrokkenheid en een andere wijze van journalistiek bedrijven. Spreekster denkt dat zowel de schrijvende pers, als de radio en televisie het zich aan mogen trekken dat er onvoldoende aandacht is voor juist deze tak van sport.

De heer IETSWAART ondersteunt dit voorstel van harte. Hij deelt de opmerking dat er wat harder aan getrokken moet worden om dit evenement in de publiciteit te brengen. De overige opmerkingen van de heer Wendt deelt hij niet en daarmee sluit hij zich aan bij de opmerkingen van mevrouw Goudriaan.

Mevrouw SMITH merkt op dat GroenLinks vorig jaar heeft ingestemd met de bijdrage voor de Open Nederlandse Kampioenschappen Atletiek voor Gehandicapten in Assen. Dit is goed en plezierig verlopen en nu wordt er dus een Europees kampioenschap georganiseerd. De stukken en de begroting zijn duidelijk, maar het is alleen jammer dat er een bedrag van € 100.000,-- uit de pot

Onvoorzien moet worden gehaald. Had de provincie dit niet kunnen zien aankomen en het bedrag alvast kunnen reserveren? Verder gaat zij akkoord met dit stuk en hoopt op een groot succes voor de kampioenschappen. Hopelijk heeft het een goede uitstraling voor de gehandicaptensport en de provincie Drenthe. Zij vraagt zich wel af of beleidseffect 1 met betrekking tot jongeren, ouderen en allochtonen wel gehaald zal worden.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN staat positief tegenover dit voorstel. Weliswaar is de publieke uitstraling niet zo groot, maar toch kan zij zich herinneren dat de eerdere kampioenschappen toch al in de pers kwamen. Wel kan een aantal kritische vragen worden gesteld bij de begroting en verder vraagt zij zich af of het niet mogelijk is om meer gelden te halen uit fondsen en sponsoring.

De heer NIEMEIJER kan zich volledig vinden in het voorliggende statenstuk. Het roept alleen nog wel eens wat tweeslachtige gevoelens bij hem op. Immers, invaliden en gehandicapten zijn juist degenen waar de zorgzame samenleving nadrukkelijk een boodschap aan dient te hebben. De verantwoordelijkheid voor elkaar is een taak voor allen. Anderzijds moet er voor dergelijke evenementen wel erg fors in de buidel worden getast. Het betekent wel publiciteit voor de gehandicapte sporters, maar ook voor Assen en de provincie Drenthe. Hierin zit ook een deel van de tweeslachtigheid want aan de ene kant wil de provincie veel doen voor de gehandicapte medemens en hen een plaats bieden in deze samenleving. Aan de andere kant moet dit ook betaald worden en dan zou het ook goed zijn als naast de provincie hieraan ook bedrijven en instellingen hun steentje zouden bijdragen. Spreker wil geen moraalridder zijn, maar eigenlijk zou voor dit soort evenementen een pot in het leven moeten worden ingeroepen waarin de provincie, het Rijk en de andere belanghebbenden een bijdrage doen. Dat moet dan op de aloude voorwaarde dat de linkerhand niet weet wat de rechterhand doet, want de gehandicapte medemens dient de samenleving zo diep te raken dat daar in ruime mate gelden voor beschikbaar worden gesteld. In dat verband heeft hij moeite met het woord sponsoring, want het is doodgewone naastenplicht. Daarom brengt hij nu alvast hulde aan alle vrijwilligers die zich voor de gehandicapte medemens en deze kampioenschappen inzetten.

De heer ZOMER merkt op dat hierin commercie een belangrijke rol speelt. Er kan dus worden gezegd dat de televisie en de bedrijven niet genoeg doen. De vraag moet worden gesteld waarom bedrijven en de pers geen of te weinig belangstelling tonen en het antwoord luidt dat het ligt aan het gebrek aan kijkcijfers. Als gewone burgers onvoldoende belangstelling hebben voor dit evenement, dan doen bedrijven niet aan sponsoring en hebben televisiestations onvoldoende middelen om een dergelijk programma te realiseren.

De heer NIEMEIJER merkt op dat hij alleen maar wilde zeggen dat de samenleving het als vanzelfsprekend dient te ervaren om hier gewoon geld voor te geven. Die samenleving bestaat zowel uit individuele burgers, als bedrijven en instellingen en hij betreurt het dan ook dat er vanuit de samenleving zo weinig belangstelling is voor gehandicaptensport.

Mevrouw GOUDRIAAN merkt op dat hier sprake is van een kip- of ei-kwestie. Indien de televisie veel opnamen maakt, zijn er veel sponsors die mee willen doen, zodat zij voor televisie reclame kunnen maken. Doordat er weinig aandacht aan wordt besteed in de pers, komen er ook weinig sponsors.

De heer ZOMER merkt op dat de media ook vraaggestuurd werken en als de mensen massaal afstemmen op soaps en flauwekulspelletjes op televisie en niet op een uitzending over gehandicaptensport, dan blijven de sponsors vanzelf ook achter.

De heer GAASBEEK is een groot voorstander van sport. Sport vormt een sterke karaktervorming en daarvan is ook bij gehandicapten sprake. Sport biedt de mogelijkheid van een uitlaatklep. Bepaalde facetten van de sport behoeven provinciale steun. De gehandicapten op zich vormen een vergeten groep en als de ChristenUnie aanvoert dat hij zich van de publiciteit niet veel hoeft aan te trekken, dan is dat geen vergelijking want er is geen belangstelling voor uitzending van dit soort activiteiten op televisie. Er zijn geen kijkers en luisteraars en slechts een enkeling is er zelf bij betrokken. Daarom is een goed contact met vrijwilligers heel belangrijk. Doordat andere partijen het dus laten afweten, denkt hij heel positief over de wijze waarop de provincie nu het initiatief

neemt in de organisatie van dit evenement. Dat de provincie, vanwege de traditie dergelijke evenementen te organiseren, positief in de pers en publiciteit naar voren komt, is een goede zaak. De staten stonden in het verleden ook steeds positief tegenover deze evenementen en activiteiten. Daarom zou het goed zijn als er een fonds in het leven wordt geroepen om ieder jaar structureel een bijdrage aan gehandicaptensport te kunnen doen. In het Comité van Aanbeveling zit de Commissaris van de Koningin en mevrouw Schepers, het oud-statenlid, is penningmeester, hetgeen ook enigszins vertrouwen moet wekken. Het geheel past dan ook in het provinciaal beleid en wat hem betreft wordt dit stuk als A-stuk aan de staten voorgelegd.

Mevrouw BRINK vond het verhaal van de heer Wendt niet zo negatief als het door sommige commissieleden werd opgevat. De opmerkingen van de heer Wendt waren wel kritisch. Ook naar gehandicaptensport mag best kritisch worden gekeken, hoewel dat voor sommigen een beladen onderwerp is. Dat mag het echter niet zijn. Ook spreekster betreurt het dat de publiciteit rondom de gehandicaptensport nogal te wensen overlaat. Eigenlijk zou daar veel meer mee moeten gebeuren. Spreekster ziet echter ook wel in dat deze vorm van sportbeoefening zich niet in de aandacht van de meerderheid van het kijkerspubliek mag verheugen. Een en ander heeft natuurlijk wel onmiddellijke gevolgen voor de sponsoring en daarom wordt er eerder aan de provincie om subsidie gevraagd dan bij andere sportvoorzieningen. Opnieuw komt Drenthe in aanmerking om een dergelijk kampioenschap te organiseren, aangezien Drenthe hierin een naam heeft hoog te houden. Dat hoeft echter niet ten koste van alles te gaan. Het evenement draagt zeker mee aan het provinciale sportbeleid zoals dat in argument 1.3 staat vermeld, aangezien de provincie specifiek beleid heeft geformuleerd met betrekking tot breedtesport en gehandicaptensport. In argument 1.4 wordt genoemd dat dit evenement een unieke kans zou bieden. Volgens spreekster is het zeker een unieke kans, niet zozeer om de provincie Drenthe te promoten, maar wel om te laten zien dat deze provincie de gehandicaptensport serieus neemt en daar misschien wel iets meer geld aan wil besteden dan andere provincies. Het CDA heeft gevraagd naar de verantwoordelijkheid voor eventuele tekorten van de Stichting Eurochamp.

De stichting betreft een rechtspersoon, dus deze is en blijft verantwoordelijk voor datgene wat er op het financiële vlak gebeurt. Hoewel er van een kale kip niet geplukt kan worden, heeft spreekster zeker niet de indruk dat het op het financiële vlak niet goed gaat. Er is immers sprake van een gegeden begroting waar veelvuldig over is gesproken en waar een grote organisatie achter zit. Ook het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) heeft zich ermee bemoeid, dus spreekster heeft er alle vertrouwen in. Mevrouw Goudriaan heeft gevraagd naar een aanvraag voor een evenement in Groningen. In 1998/1999 heeft de provincie Groningen een aanvraag gedaan om f 150.000,- bij te dragen aan de Special Olympics. Spreekster heeft toen besloten om f 50.000,- bij te dragen omdat zij f 150.000,- erg veel vond en in 2003 ook de Europese kampioenschappen in Drenthe plaats zouden vinden, waaraan ook geld besteed moest worden. De meeste commissieleden stemden daarmee in. GroenLinks had het over de positie van ouderen, jongeren en allochtonen. Dit evenement heeft echter vooral een voorbeeldfunctie in de richting van de jongere gehandicapten. Er wordt tijdens de spelen ook een speciale dag georganiseerd voor jongere gehandicapten. De OPD heeft het over het creëren en vergroten van de fondsen. Dat zou spreekster ook wel willen. Echter, er zijn toch ook wel sponsors gevonden die soms hoge bedragen, en andere wat minder hoge bedragen hebben gestort, maar de intentie om er aan mee te werken is ook bij sponsors zeker aanwezig. Het Ministerie van VWS geeft een bedrag van € 227.000,- aan subsidie voor dit evenement en dat is het hoogste subsidiebedrag dat VWS kan vergeven. Als het gaat om de vrijwilligers hebben zich nu al 300 mensen aangemeld om het evenement in goede banen te leiden. Zij is het met de heer Gaasbeek eens dat de provincie op dit gebied een traditie hoog te houden heeft en spreekster is trots dat het evenement in Drenthe plaats zal vinden.

TWEEDE TERMIJN

De heer WENDT is verheugd dat de gedeputeerde hem niet mis begrepen heeft en dat zij spreker niet negatief maar juist kritisch vond. Vanaf het begin staat hij positief ten aanzien van dit statenstuk, maar hij vindt alleen dat het statenstuk wel wat korter had gekund. De gehandicapte sporter

is het namelijk waard dat tijd, geld en aandacht gestoken wordt in dit evenement. Het is dan ook goed dat dit sportevenement in 2003 in Drenthe plaatsvindt.

De heer ZOMER vertrouwt erop dat de financiering van het geheel wel rond zal komen. Als het financieel echter iets minder florissant afloopt, is het niet de eerste keer dat een dergelijke stichting nog weer eens met de pet rond gaat bij diverse instellingen om zodoende de tekorten aan te vullen. Verder vraagt hij nogmaals of andere subsidiënten al een bijdrage hebben toegezegd. Verder staan in 2002 al bedragen begroot voor voeding, huisvesting en transport. Waarom staan deze nu al op de begroting?

Mevrouw SMITH vraagt waarom er € 100.000,- uit de post Onvoorzien moet worden gehaald.

Mevrouw BRINK antwoordt dat destijds nog niet vaststond welk bedrag de stichting nodig zou hebben. Nu dat inmiddels bekend is, dient het bedrag uit de post Onvoorzien te komen. Van de subsidiënten heeft het Ministerie van VWS het zojuist genoemde bedrag al toegezegd. Voorts hebben de gemeente Assen en diverse sponsors ook hun bijdrage toegezegd. Zij weet niet uit haar hoofd waarom de kosten voor voeding, huisvesting en transport in het jaar 2002 zijn begroot en zij zegt toe dat het antwoord op die vraag aan het verslag zal worden toegevoegd. *

De heer BOMHOF vraagt of het subsidiebedrag dat de provincie nu geeft het maximale bedrag is dat wordt bijgedragen aan dit evenement. Indien er onverhoopt geld overblijft, wordt dat bedrag dan naar rato naar de provincie teruggestort?

Mevrouw BRINK antwoordt bevestigend. De commissie zal bij de monitoring een evaluatie ontvangen van al wat zich bij dit evenement op het financiële vlak heeft voorgedaan.

* Vanwege de grootschaligheid van het evenement zijn met recreatiepark Hunzedal in Borger (huisvesting en voeding) afspraken gemaakt om het hele park af te huren tijdens het evenement. Ook met vervoersbedrijven zijn afspraken gemaakt (transport). Deze bedrijven vragen in verband met deze grootschalige afspraken betaling van een percentage vooraf, al in 2002. Daarom zijn deze kosten al voor 2002 op de begroting opgenomen.

De VOORZITTER constateert dat de commissie unaniem positief adviseert met betrekking tot dit statenstuk, zodat dit stuk als A-stuk aan de staten kan worden voorgelegd.

8. Statenstuk 962, Afronding Beleidsnota motorrijden in Drenthe

De heer BOMHOF merkt op dat het voorliggende statenstuk een duaal stuk is dat duaal behandeld zal worden. Dat betekent ook dat de commissie kritisch wordt gevolgd vanaf de tribune om te kijken of dat goed gebeurt. In hoeverre is in dit stuk aan de gestelde beleidsuitgangspunten voldaan? Het blijkt dat dat maar ten dele is gelukt, want drie crossterreinen in Havelte, Assen en Zuidwolde zijn niet gerealiseerd, terwijl er nog één illegaal wordt gebruikt en gedoogd. Voor twee crossterreinen is veel meer geld uitgegeven dan aanvankelijk was begroot. Zo is in het geval van Steenberg € 95.000,-- besteed terwijl er € 56.000,-- was begroot en in Westerbork is € 80.000,-- besteed in plaats van de beoogde € 22.000,--. Zulke grote verschillen kunnen niet alleen aan de indexering liggen van de begrote bedragen in 1998. De inflatie is weliswaar hard gegaan, maar zo hard toch niet. Er moet dus meer aan de hand zijn. Mede daardoor werd ook de financiële doelstelling niet gehaald, want het Fonds regionale sportcentra moest worden "bijgestaan" door een fors bedrag uit de begrotingspost Onvoorzien, te weten f 114.000,--. Het is ook de vraag in hoeverre wordt voldaan aan de doelstelling ter voorkoming van ongewenste gemotoriseerde activiteiten in minder kwetsbare gebieden. Een evaluatie op dit punt is er niet omdat er waarschijnlijk van het begin af aan al geen monitoring heeft plaatsgevonden. Kijkend naar zijn eigen woonomgeving dan constateert spreker dat steevast op zondagmorgen de motoren over de bospaden scheuren en dat is in de afgelopen 12 jaar nog nooit veranderd. Wat is er nu te leren van deze bevindingen in het kader van het duale stelsel? Er is een advies aan het college om na vaststelling van het beleid de staten periodiek te informeren over de stand van zaken. Daarbij moet aangegeven worden of de ambities en/of financiële middelen dienen te worden bijgesteld. De staten zullen daartoe eventueel moeten besluiten.

Dat voorkomt in ieder geval een oordeel als dat hij nu moet vellen. De intentie was goed, aan de inzet mankeert het ook niet, maar uiteindelijk telt alleen het resultaat en dat is veel minder dan in het verleden bij het opstellen van de nota werd beoogd. Desondanks gaat hij toch akkoord met dit statenstuk.

De heer IETSWAART merkt op dat hij dit statenstuk eigenlijk niet erg geschikt vindt om er een discussie met een duaal karakter over te voeren. In dat kader kan er beter over de beleidsnota een discussie worden gevoerd. Spreker heeft niet de indruk dat de doelstellingen, die vooraf in het kader van dit stuk zijn gesteld, op alle punten zijn gehaald. Hij mist in dit stuk dan ook het terugkijken op de doelstellingen zoals die destijds in de beleidsnota zijn geformuleerd en de vraag of, en zo neen, waarom deze doelstellingen uiteindelijk niet zijn gehaald. Dat vindt hij in dit stuk niet terug en dan is het lastig om dit voorstel daaraan te toetsen. Wat hem vooral interesseerde was of de doelstellingen met betrekking tot het concentratiebeleid geluidsbelasting zijn gehaald. Als het college spreekt over een afronding van beleid, dan vraagt spreker zich af of er daarna geen beleid meer bestaat. Bovendien is er ook nog de kwestie van de handhaving en liggen er naar de toekomst bovendien ook nog een aantal losse einden. Hoe gaat het college daarmee om? Hij vindt dat het beleid dan ook niet zo maar kan stoppen, want er moet ook een toekomstvisie zijn. Wat dat betreft zou dit stuk nog eens terug mogen komen bij de discussie over de toekomstvisie en de vraag hoe verder moet worden gegaan met deze activiteiten. Misschien moet er dan ook wel een herijking plaatsvinden van het beleid. Het college spreekt in de stukken over een locatie in Zuidwest-Drenthe. Bedoelt het college daarmee de gedoogde locatie tussen Hoogeveen en Zuidwolde of de illegale locatie? Kan de gedeputeerde aangeven of er kans bestaat dat deze locatie wordt gelegaliseerd? Spreker is van mening dat deze locatie gewoon gesaneerd moet worden. Er zijn namelijk genoeg alternatieven voorhanden. Als de locatie gelegaliseerd wordt, kan de organisatie dan ook alsnog met succes een claim doen op die € 22.700,-- die eventueel beschikbaar is? Hoe heeft de gedeputeerde het geregeld dat er geen claim gelegd kan worden?

De heer GAASBEEK merkt op dat hij niet ziet dat de staten nu iets moeten besluiten over Zuidwest-Drenthe, dus hij denkt dat de opmerkingen van de heer Ietswaart daarover, hoewel hij ze wel ondersteunt, buiten de orde zijn.

De heer IETSWAART antwoordt dat het om een afronding van de beleidsnota gaat en dit is een open einde van iets wat in die nota staat, dus dan is er nog geen sprake van een afronding. Hij vraagt hoe de gedeputeerde daarmee omgaat. Aan Emmen is al in een eerder stadium een bijdrage verstrekt van € 56.750,-. Hij vraagt zich af uit welke pot dat betaald is. Is daar een besluit over genomen? Hoe is dat besluitvormingsproces verlopen of heeft het college daar zelfstandig een besluit over genomen? Over de afronding van deze nota en het verzoek om daarvoor geld beschikbaar te stellen wordt immers ook aan de commissie gevraagd om daarmee in te stemmen? De bijdrage aan motorcrossbaan in Steenbergen is € 95.000,-. Spreker vraagt zich af of daarin de proceskosten zijn verwerkt, want uit de brief van deze club blijkt dat er een claim voor vergoeding van de proceskosten wordt gelegd. Hoe is dat bedrag van € 95.000,- samengesteld?

De heer PRINSEN merkt op dat de meeste vragen al zijn gesteld. Hij is verheugd dat het project eindelijk van de grond is en gaat akkoord met het voorliggende stuk.

Mevrouw SMITH merkt op dat in de argumenten van deze afronding van de beleidsnota staat vermeld dat met dit advies de prioritaire doelen uit de Beleidsnota motorrijden in Drenthe zijn uitgevoerd. Dat is echter slechts ten dele waar, want de locatie in Assen gaat niet door en bij Westerbork is het jammer dat de huidige locatie is goedgekeurd, omdat daar versterking van natuur plaatsvindt en er een stiltecamping in de buurt ligt. Zij vraagt zich af waarom het fonds slechts eenmaal een storting heeft gehad, want nu moet er weer uit ongezien worden geput. Daarnaast wordt in de brief van de Stichting Exploitatierегeling Motorsportcentrum Steenbergen gesproken over procedurefouten van de provincie. Kan de gedeputeerde daarop een toelichting geven? Verder is zij van mening dat de aanleg van de banen tot een concentratie van lawaaisport leidt, dus tot

vermindering van overlast op andere plaatsen. Als zij echter naar de heer Bomhof luistert heeft zij daar nog haar twijfels bij. Wel vraagt zij om een garantie van concentratie op deze plaatsen en zij gaat ervan uit dat de locatie Assen daarmee is afgeblazen en dat er geen nieuwe aanvragen vanuit Assen meer komen. Hoe staat het momenteel met de locatie aan de Langeloër Duinen, waar tot 2006 een motorsportevenement wordt gedoogd? *

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat in dit stuk staat vermeld dat de subsidieregeling in 1998 in het leven is geroepen en daarna weer ingetrokken en dat er niets is toegevoegd aan het fonds. Zij vraagt zich af of de provincie heeft gedacht dat zij de procedures bij de Raad van State toch wel zou winnen, zodat dat fonds ook niet gevuld hoefde te worden? Is hiermee het hele beleid ten aanzien van die motorbaan klaar of moet de provincie toch nog iets doen aan een aantal banen die tot op heden nog niet officieel in gebruik zijn? De banen in Steenbergerveld en Westerbork doen nu aanspraken op dit fonds. De ene baan kost nu anderhalve keer zoveel en de andere drieëneenhalf keer zoveel als in 1998. Dat is meer dan een normale indexering. Waar ligt dat aan?

De heer NIEMEIJER merkt op dat de motorsport in Drenthe een begrip is. De TT en andere motorsporten hebben in deze provincie alle ruimte. Alleen qua accommodatie is er wel wat aan de hand, want deze sport heeft nogal wat ruimte nodig. Deze ruimte zal gecreëerd moeten worden en ten koste gaan van de natuurgebieden. Rust en ruimte vormen de medicijnen van deze jachtige tijden. Zijn fractie staat bij dit voorstel dan ook niet te juichen en vertrouwt erop dat een en ander niet ten koste zal gaan van de natuur en de ruimte en met zorgvuldigheid zal worden ingebed in de bestaande natuurlijke landschappen. Ook de motorsporters hebben echter recht op uitoefening van hun sport. Erop vertrouwend dat alles zorgvuldig is gepland, stemt hij in met dit voorstel, hoewel een rollatorrace hem wel wat sympathieker is.

* Navraag bij de gemeente Noordenveld levert op dat geen sprake is van een motorsportevenement in de Langeloër Duinen, waar spreekster naar vraagt. De gemeente geeft, tot Steenbergerveld is gerealiseerd, elk jaar een vergunning voor grasbaanraces op een locatie aan de Esweg te Nieuw-Roden.

De heer GAASBEEK merkt op dat in 1998 werd besloten om jaarlijks f 125.000,-- opzij te leggen voor de motorsport. Dat is niet gebeurd en als dat wel was gebeurd dan had hier nu niet meer over gesproken hoeven te worden. Hij is het eens met de visie van D66 om kritische kanttekeningen te plaatsen, maar dat is een beleidskwestie en dat hoort dus thuis in de algemene beschouwingen. Hij is er voor om de zaak af te ronden. De brief met betrekking tot de locatie Westerbork is goed, alsook de financiële onderbouwing ervan. Met het bedrag van € 80.000,-- kan hij zich dan ook wel verenigen. Met betrekking tot het motorsportcentrum Steenbergerveld ligt dat wat moeilijker en wordt er gewezen op procedurefouten van de kant van de provincie. Het is jammer dat het er zo staat en hij neemt aan dat de zaak met een bedrag van € 95.000,-- is afgedaan. Laat de provincie dat dan ook maar doen, dan is de provincie ervan af. Hij is benieuwd naar de visie op de motorsport van D66, die deze partij bij de algemene beschouwingen naar voren zal brengen.

De heer ZOMER merkt op dat de Beleidsnota motorrijden in Drenthe van oktober 1994 is en hij heeft gekeken welke doelstellingen toen neergelegd zijn in die nota. Wat hem betreft is het nu nog geen tijd voor evaluatie, want het gaat om het afronden van in gang gezet beleid en dan past nog geen evaluatie. De doelstellingen zoals die in de nota zijn beschreven betreffen het beperken en waar nodig weren van alle gemotoriseerde recreatie- en sportactiviteiten in de provincie Drenthe, vooral in gebieden met kwetsbare milieuwaarden of waar de belangen van het woon- en leefmilieu of de belangen van recreatie en toerisme te zwaar zouden worden belast. De tweede doelstelling was het mede tot stand brengen van een aantal specifieke inrichtingen voor de motorsport waar alle motorevenementen in wedstrijd- en trainingsfeer, alsmede op het recreatieve vlak kunnen plaatsvinden. Er zijn destijds bedragen beschikbaar gesteld en die waren eenmalig. Zo is er f 125.000,-- beschikbaar gesteld voor Steenbergerveld en f 50.000,-- voor Westerbork en die bedragen konden destijds worden bijgesteld in verband met op handen zijnde bezuinigingen. Inmiddels zijn acht jaren verstreken en het motorrijden is mede door de gestegen welvaart alleen maar toegenomen. Dat wijst er weer eens op dat de maakbare samenleving een utopie is. Toch is er een aantal beleidsvoornemens dat nu

nog moet worden gerealiseerd. Het gaat hier om realisering of herinrichting van de twee genoemde motorsportcentra. Die belofte die toen is vastgelegd maakt schuld. Nu is er in de afgelopen jaren veel gebeurd als het gaat om het verlenen van vergunningen en de daarbij behorende inspraaksessies en bezwaarschriftprocedures. Ook is geld wat toen beschikbaar is gesteld niet voldoende gebleken, ook al zou dat worden geïndexeerd met een bepaald inflatiepercentage. Hij vindt dat de voornemens uit 1994 nog steeds in daden moeten worden omgezet. Helaas is er wat meer geld voor nodig en tegen het licht van de bouwfraudes zou kunnen worden gevraagd of de genoemde bedragen nu allemaal wel reëel zijn. Kan de gedeputeerde daar nog iets van zeggen? Staan alle lichten met betrekking tot vergunningverlening en dergelijke nu op groen of zijn er nog belemmeringen?

De heer WENDT merkt op dat als dit geen afronding betrof, maar een aanzet tot, hij misschien wel eens niet zou zijn meegegaan met het voorliggende stuk. Hij betwijfelt of deze vorm van "sport" nu zoveel met sport van doen heeft. Bovendien leidt het lawaai dat geproduceerd wordt tot een kwaliteitsdaling van het toeristische product. Afgelopen maandag hebben alle fracties nog eens gezegd in de behandeling van het Provinciaal omgevingsplan (POP) hoe belangrijk dat toeristisch product is. Vervolgens vragen de staten zich wel af hoe het toch komt dat de toerist Westerbork links laat liggen, terwijl de camping daar vroeger zo in trek was. Het betreft hier echter een afronding van eerder genomen besluiten en de overheid dient geloofwaardig te zijn naar de burgers toe. Hij stemt dan ook in met dit statenstuk en wenst de motorrijders veel plezier toe. Hij hoopt dat het leven van andere burgers daarbij een zekere basiskwaliteit mag blijven behouden. Wat de toekomst van deze sector moet worden nadat de staten dit fonds hebben opgeheven, vraagt hij zich wel af.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het inderdaad om een afronding van de uitvoering van beleid gaat. In die zin zouden de staten zich in een echt duaal stelsel niet eens moeten bemoeien met de uitvoering van beleid. Het voorliggende statenstuk is zowel een afronding als een vaststelling en als er iemand zegt dat hij nog steeds last heeft van het lawaai omdat er in de bossen op crossmotoren

wordt gereden, dan stelt spreekster vast dat dat binnen de bestaande beleidskaders niet meer toegestaan is. Er zijn immers drie geluidssportcentra in Emmen, Steenberg en het lokale motorsportterrein in Westerbork. Dat zijn er niet meer, maar ook niet minder. Iedereen heeft zich daar dus aan te houden en kan slechts op die drie terreinen crossen. Spreekster kan niet in de toekomst kijken en niet voorzien of er over tien jaar weer een aanvraag binnenkomt omdat de motorsport nog meer in de lift zit. In principe wordt nu vastgesteld dat het met deze drie centra afgelopen en uit is.

De heer IETSWAART vraagt of het provinciaal beleid dan is gericht op de sanering van het terrein in Zuidwolde.

Mevrouw BRINK antwoordt dat zij dat nu nog niet kan zeggen, maar in principe wordt bij de afronding van het in 1994 ingezette beleid vastgesteld dat het bij deze drie centra moet blijven. Er is vastgesteld dat de uiteindelijke bedragen veel hoger zijn uitgevallen dan aanvankelijk werd vastgesteld en voor spreekster persoonlijk was één enkel crossterrein in de provincie ook wel genoeg geweest, maar eenmaal vastgesteld beleid dient nu eenmaal uitgevoerd te worden.

De heer DE JONGE antwoordt dat Zuidwolde tot op zekere hoogte buiten het bestaande beleid valt en dat blijft tot op dit moment ook zo. Hierover valt niets meer of minder te zeggen dan dat in Zuidwolde sprake is van een bestaande situatie. Het beleid is ook niet gericht op sanering van het terrein in Zuidwolde.

De heer IETSWAART merkt op dat er dus sprake is van afronding van de nota voor wat betreft de bestaande drie terreinen en in Zuidwolde wordt de situatie, zij het gedoogd, in stand gehouden.

De heer BOMHOF merkt op dat het terrein in Zuidwolde een puur gemeentelijke kwestie betreft, met een gemeentelijke vergunning en bestemmingsplan. Hier kan de provincie op dit moment weinig aan doen.

Mevrouw BRINK antwoordt dat er dus niet meer illegaal gereden mag worden omdat daarvoor nu een beleidsnota bestaat. D66 vroeg naar de

bijdrage voor Emmen, die uit het Economiefonds komt. De besluitvorming daaromtrent betreft een besluit van het college en niet van de staten. Wat nu voorligt, betreft de afronding van het bestaande beleid. Als het gaat om de toekomstvisie op dergelijke activiteiten, dan zal deze in POP II worden opgenomen. Daarbij hebben de commissieleden alle gelegenheid te evalueren en de eigen visie kenbaar te maken. GroenLinks heeft het over de procedurefouten ten aanzien van het terrein in Steenbergerveld. Het betreft hier echter geen procedurefouten van de provincie.

Steenbergerveld heeft destijds een aanvraag gedaan die niet is gehonoreerd. Voor de aanvraag heeft het motorsportcentrum echter kosten gemaakt, die normaal gesproken door geen enkel overheidsorgaan worden vergoed. Het motorsportcentrum typeert dit nu als een procedurefout van de provincie, maar dat is niet het geval. Met betrekking tot de vraag naar het terrein bij de Langeloër Duinen zal het antwoord in de notulen terug te vinden zijn.

De OPD heeft gevraagd naar het verschil tussen Westerbork en de andere terreinen. Het gaat hier om verschillende motorcrossterreinen en verschillende aanvragen die er heel anders uitzien. Naar aanleiding van de opmerkingen van het CDA antwoordt zij dat de begroting nu goed is en dat met betrekking tot de afgifte van vergunningen ook alles is afgerond. Op de vraag van de ChristenUnie antwoordt zij dat nu het beleid is afgerond, het fonds zal worden opgeheven.

De heer IETSWAART vraagt of bij afronding van de Beleidsnota Zuidwolde nog een claim kan liggen op het bedrag van € 22.700,--.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de afronding niet gaat over de gedoogsituatie in Zuidwolde. Zuidwolde staat dan ook helemaal buiten dit stuk. De heer Ietswaart haalt het er wel steeds bij, maar daar dient nu niet over gesproken te worden. Wanneer er in Zuidwolde meer duidelijkheid komt, dan komt spreekster al dan niet met een apart voorstel bij de commissie terug.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw SMITH merkt met betrekking tot de Langeloër Duinen op dat zij vindt dat de locaties waar met motoren gereden mag worden, zoveel mogelijk in aantal dienen te worden beperkt.

De heer BOMHOF merkt ten aanzien van de relatie tussen illegaal crossen en de crossterreinen op dat op motorcrossterreinen alleen leden van een club mogen komen die beschikken over bepaald materieel. Het is niet vanzelfsprekend dat iedereen die graag in de natuur wil crossen ook zo maar welkom is op een motorcrossterrein. Dat betekent dat op dit punt het beleid eigenlijk nog niet goed is afgerond en daarom stelt hij voor om in de sfeer van de handhaving eens te kijken naar bestaande regelgeving voor motorcrossen, ten einde te kijken hoe op een andere manier crossen in natuurgebieden kan worden tegengegaan.

De heer IETSWAART merkt op dat dat ook zijn zorg voor de toekomst is. De beleidsnota wordt namelijk niet ingetrokken en er staat meer in de beleidsnota dan nu in de afronding wordt aangegeven. Hij stelt het op prijs als toekomstig beleid op dit terrein ook goed in beeld wordt gehouden.

Mevrouw BRINK antwoordt dat illegaal crossen, illegaal is en blijft. Dat mag dus niet en daar zal de handhaving dan ook op gericht moeten zijn.

De VOORZITTER constateert dat de commissie unaniem instemt met het voorliggende stuk, zodat dit als A-stuk aan de staten kan worden voorgelegd.

9. Statenummer 960, Vervolg Tender vrijwilligerswerk en Subsidieregeling vrijwilligerswerk en mantelzorg 2002

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat deze nota aansluit bij het vrijwilligerswerk en dat vindt het CDA echt belangrijk. Het sluit ook aan bij de Contourennota. Zij vindt het ook belangrijk dat bij deze Tender specifiek wordt gekozen voor de jongeren en de mantelzorgers. Het CDA-voorstel om het minder breed te maken is dan ook gehonoreerd. Ten aanzien van de bepalingen en de subsidiecriteria in artikel 11 vraagt zij of dit voldoende juridisch is afgedekt en of de staten weer de kans lopen om met overschrijdingen te maken te krijgen.

Mevrouw KEMPE merkt op dat de subsidieregeling is bedoeld voor twee categorieën, namelijk jonge vrijwilligers en mantelzorgers. Zij vraagt zich af of er veel aanvragen binnenkomen en wordt er dan een evenredige verdeling gemaakt tussen die

twee groepen? Bij de vorige Subsidieregeling Tender vrijwilligerswerk 2001 kon subsidie worden aangevraagd voor activiteiten die gericht waren op waardering van vrijwilligers. Deze regeling heeft meer de insteek om vrijwilligerswerk meer te stimuleren en versterken. Dat is een prima zaak, maar zij hoopt dat ontspanning en waardering van vrijwilligers toch nog een plaats krijgen bij de activiteiten die ontplooid worden.

De heer GAASBEEK merkt op dat het een sterk argument van de staten is om het vrijwilligerswerk te steunen. Drenthe kent de mantelzorg als traditie in de vorm van naoverhulp. Als dat begint te verwateren, dan moet dat worden vernieuwd en aangepast aan de tijd. Daarom is het goed als er een extra impuls komt die vooral is gericht op jongeren. Dat er - zoals het CDA aangeeft - kritisch moet worden gekeken naar de voorschriften vindt spreker ook erg belangrijk, want een bezwaarschriftenprocedure is nogal zwaar en het zou eigenlijk zo moeten zijn geregeld dat er geen bezwaarschriften nodig zijn. Wordt er nu bepaald om in 2003 de regeling aan te passen? Zo ja, dan is dat iets wat nu voor de toekomst wordt besloten. De communicatie over deze regeling dient ook via scholen te worden geregeld, omdat sprake is van jonge vrijwilligers. Dat kan dan ook aan de orde worden gesteld bij het vak maatschappijleer. Toen over dit onderwerp werd gesproken tijdens de Jongerenraad en het Jeugdparlement, was er erg veel interesse bij jongeren om hier wat aan te doen. Toen de jongeren hier zelf projecten over mochten opzetten waren dit projecten waarbij zij in wilden spelen op de situatie bij de maatschappelijke organisaties. In het tweede lid van artikel 5, onder c, wordt het facet van de waardering voor vrijwilligers erbuiten geplaatst. Daar wil spreker toch voorzichtig mee omgaan want juist de vrijwilligers zijn bijzonder gesteld op waardering, al is het maar een kerstpakket. Verder is het een goed stuk waarmee hij het college veel succes wenst.

De heer NIEMEIJER merkt op dat theorie en werkelijkheid soms ver uit elkaar liggen. Tijdens het statenspel zag hij namelijk een bijzonder enthousiaste jeugd aan de slag. Zijn hart jubelde en hij dacht dat het nog wel goed zat in Nederland, totdat hij in een straat waar veel bejaarden woonden zes vernielde brievenbussen aantrof, terwijl tegen verschillende ramen verrotte eieren waren gooid. Hij ondersteunt dan ook krachtig het

pleidooi van minister Heinsbroek voor het herstel van normen en waarden. Van de dochter van spreker, die als verzorgende in een verpleeghuis werkt, heeft hij vernomen dat het erg moeilijk is om jongeren aan de slag te krijgen in een verpleeghuis. Dat tempert in ieder geval zijn enthousiasme dat was ontstaan naar aanleiding van de actieve deelname van de jeugd aan het statenspel.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vraagt of jonge mantelzorgers wel worden bereikt als er subsidie wordt verleend aan rechtspersonen, een groep natuurlijke personen of samenwerkingsverbanden, zoals deze in artikel 4 zijn genoemd. Zijn deze in staat om vrijwilligers en jongeren te pakken te krijgen? In het besluit staat ook dat de regeling in 2003 aangepast moet worden, zodat de continuïteit gewaarborgd is. Hoe moet zij dat zien?

De heer PRINSEN merkt op dat conform de wens van de staten de subsidiecriteria zijn aangescherpt. Hij gaat akkoord met het stuk.

Mevrouw BRINK antwoordt dat dit stuk een voortzetting beoogt te zijn van het succes van de regeling van vorig jaar. Er is echter wel een verandering in de zin dat als er overschrijdingen zijn, de provincie daar niets meer bijlegt. Er is dus nu € 46.000,- vastgesteld en daar dient de provincie het mee te doen. Zij hoopt dat het opnieuw een groot succes is en de criteria zijn daarop ook aangepast. De vorige keer waren er erg veel aanvragen en de criteria zijn met de ervaringen van vorig jaar aangepast en de nadruk ligt nu op jongere vrijwilligers en mantelzorgers. In 2003 zal worden gekeken of er een nieuwe doelgroep moet komen en of er meer of minder geld bij moet. In 2003 zal deze regeling dan ook worden geëvalueerd en dan is het de keus aan de staten om een andere doelgroep te kiezen. Met alle ervaringen van vorig jaar kan de provincie uitstekend met deze regeling uit de voeten en de ervaring leert dan ook dat, als mensen een aanvraag willen doen, zij goed worden ondersteund door de desbetreffende ambtelijke afdeling van de provincie. Over deze regeling is met de Jongerenraad ook gecommuniceerd en ook volgende week zal spreekster daarover opnieuw met de Jongerenraad spreken. Het is een goed idee om een en ander tijdens de lessen maatschappijleer onder de aandacht van jongeren te brengen. Dat de staten nu instemmen met deze

regeling betekent al een grote waardering voor de vrijwilligers en het geld zal dan ook zo eerlijk mogelijk over de aanvragers worden verdeeld.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat op dit moment wordt gewerkt aan de totstandkoming van een krant, zodat jongeren geïnteresseerd kunnen worden voor mantelzorg. Zodra die krant er is, zullen de commissieleden ook een exemplaar ontvangen. Kijkend naar de subsidiecriteria zoals deze in artikel 11 staan, hoeven het niet alleen juist hele jonge mantelzorgers te zijn, maar kan de gehele sector mantelzorgers worden bereikt en binnen die sector ook de jongeren. Ook het steunpunt heeft hierin een belangrijke rol.

De VOORZITTER constateert dat de commissie unaniem positief adviseert met betrekking tot dit stuk, zodat dit stuk als A-stuk aan de staten kan worden voorgelegd.

(De VOORZITTER schorst de vergadering van 10:37 uur tot 10:52 uur).

10. Statencommissiestuk van 9 juli 2002, kenmerk 26/6.11/2002004176, Projecten Subsidieregelingen zorg en welzijn, tweede tranche

De heer IETSWAART merkt op dat de D66-fractie akkoord gaat met dit stuk.

Mevrouw WESTERKAMP vraagt met betrekking tot het project Eerste hulp bij huiselijk geweld tegen vrouwen of er ook samenwerking wordt gezocht met Enova en SCALA, want deze organisaties houden zich ook met dergelijke projecten bezig.

Mevrouw KEMPE krijgt de indruk dat er op dit gebied in Drenthe nog bijna geen structuur ontwikkeld is. Te lezen is dat het geheel moet worden ingebed in gemeentelijke kaders, maar zijn die gemeenten al wel op de hoogte en betrokken bij dit project? Op pagina 3 van de toelichting staat onder het kopje Advies dat voor de definitieve subsidietoekenning de beleidsdoelen nader zullen worden gekwantificeerd. Dat begrijpt spreekster niet helemaal want op pagina 1 van de beleidsbrief wordt al heel wat opgenoemd waaraan een project moet voldoen. Zij wil dus graag weten wat dat precies inhoudt.

De heer VAN HEUKELUM is het van harte eens met de doelstelling van beide projecten. Deze sporen met de uitgangspunten van de regiovisie. Wel is het opnieuw onderzoek en spreker vindt dan ook dat er onderhand wel erg veel onderzoeken worden gedaan. Wanneer eindigen die onderzoeken eens een keer? Bij het project Eerste hulp bij huiselijk geweld tegen vrouwen onderschrijft hij de doelstelling, want wat er op dit gebied naar voren komt is waarschijnlijk nog maar het topje van de ijsberg. De vraag is wel of dit project een zinvolle toevoeging is aan de bestaande mogelijkheden. Er zijn immers al Blijf-van-mijn-lijfhuizen en dergelijke.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat dit project er juist toe dient om te voorkomen dat er huiselijk geweld wordt uitgeoefend waardoor vrouwen in Blijf-van-mijn-lijfhuizen terecht komen.

De heer VAN HEUKELUM merkt op dat hij uit het stuk heeft begrepen dat het om de ontwikkeling van een nieuwe werkwijze gaat. Moet daaruit worden geconcludeerd dat de werkwijze, zoals die nu door Groningen en Fryslân wordt toegepast, niet voldoet?

Mevrouw GOUDRIAAN merkt op dat dit stuk voortvloeit uit reeds ingezet beleid. De PvdA-fractie gaat hiermee akkoord, maar zelf heeft spreekster het idee dat hier sprake is van een golfbeweging. Eind jaren '80, begin jaren '90 moesten psychiatrische patiënten immers ook ineens zelfstandig gaan wonen, terwijl mensen daar volstrekt niet aan toe waren. Soms komt zij de resultaten van dat beleid op straat tegen, waarbij mensen zijn gaan zwerven omdat de begeleiding niet goed is. Persoonlijk had zij liever een evaluatie gezien van het eerste traject, want alles is nu wel keurig op papier gezet maar wat het inhoudt en hoe het gaat kan spreekster nergens terugvinden. Met het project Eerste hulp bij huiselijk geweld tegen vrouwen gaat zij ook van harte akkoord. Het aantal allochtone vrouwen dat nu hulp zoekt bij huiselijk geweld is landelijk vermeerderd. Geldt dat ook voor Drenthe en zijn er voor deze provincie meer cijfers beschikbaar? Dat kan spreker ook niet terugvinden. De zinsnede dat "het project past binnen de Subsidieregeling welzijn onder de thema's vermindering maatschappelijke achterstanden en het bevorderen van de sociale cohesie" doet haar eraan denken dat de

vrouwen die met dergelijk geweld in aanraking komen vrouwen zijn uit lagere sociale milieus, terwijl dat absoluut niet het geval is. Persoonlijk had zij hier dan ook liever een andere naam aan gegeven, want bij het uitvoeren van haar werkzaamheden als vrijwilligster komt zij deze problematiek in allerlei soorten gezinnen tegen.

Mevrouw SMITH merkt met betrekking tot het onderzoeksproject Kwaliteit, daar gaat het om, op dat er € 58.000,- beschikbaar wordt gesteld. Daarmee stemt zij in. Dit bedrag wordt echter ook gevraagd voor de jaren 2003 en 2004. De provincie stelt nu een eenmalig bedrag beschikbaar. Komt dit onderzoek daarmee niet in de knel? Zij staat verder volledig achter het tweede project. In het verleden heeft zij een conferentie van het thuisfront met betrekking tot dit onderwerp bezocht en daar heeft zij een zeer goede indruk gekregen van de wijze waarop er wordt gewerkt in Fryslân en Groningen. Het is goed dat dit wordt overgenomen door de provincie Drenthe. Zij hoopt dat bij dit project om huiselijk geweld tegen vrouwen te voorkomen en terug te dringen, ook de allochtone mannen en vrouwen kunnen worden betrokken.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN staat ook positief tegenover beide projecten. Op een gegeven moment moesten gehandicapten ineens zoveel mogelijk de maatschappij in. Het is goed dat er eens onderzocht gaat worden wat daar nu eigenlijk de effecten van zijn en of het zin heeft om die vermaatschappelijking verder door te zetten. Spreekster vraagt zich af in hoeverre de gedragsdeskundigen van de Hendrik van Boeijerstichting, die participeren in de interne procesgang van het onderzoek, hierin objectief kunnen zijn. Met betrekking tot het project Eerste hulp bij huiselijk geweld tegen vrouwen vraagt spreekster zich af of de huidige hulpstructuur niet goed is, nu in het stuk staat dat die huidige structuur ingebed moet worden in gemeentelijke kaders.

Mijnheer NIEMEIJER merkt op dat het een goed streven is om geestelijk gehandicapten een betere toekomst te bieden en daar is zijn fractie een warm voorstander van. Het wonen in een groep biedt immers weinig waarborgen voor privacy. Het inpassen van dergelijke mensen in de samenleving en hen voor een deel eigen verantwoordelijkheden geven is zeer toe te juichen.

Natuurlijk moet een en ander maximaal ondersteund worden. Als het gaat om respect van de samenleving hoeven de gehandicapten dat zelf niet af te dwingen, want de samenleving moet zo ruim van hart en geest zijn dat daar ruim baan voor wordt gemaakt. Spreker kan zich volledig vinden in dit voorstel. Als het gaat om het project Eerste hulp bij huiselijk geweld tegen vrouwen, merkt hij op dat hij zich als man zijnde soms rot schaamt voor sommige van zijn eigen soortgenoten. Spreker is dan ook voorstander van een bepaald soort emancipatie, die wordt gekenmerkt door onderling respect en waardering tussen man en vrouw. Deze maken ook onderdeel uit van de normen van deze samenleving en als deze ontbreken is er iets goed fout. Dat dit binnen gemeentelijke kaders moet worden opgepakt, vindt spreker een goede zaak.

De heer GAASBEEK heeft in dit stuk gelezen dat het college vooral de nadruk wil leggen op de kwaliteit van de projecten, en daar is spreker het helemaal mee eens. Door het college is er al beslist en er is al subsidie verleend zonder dat de staten om instemming is gevraagd. Spreker heeft daar in dit geval geen enkel probleem mee. Ten aanzien van verstandelijk gehandicapten merkt spreker op dat hij zelf lid is van de Provinciale Klachtencommissie Verstandelijk Gehandicapten en hij maakt momenteel dan ook een rondje bij de acht instellingen op dat gebied. In alle instellingen wordt gewerkt aan de vermaatschappelijking van de gehandicapten en dat dit op deze manier extra gestimuleerd wordt, is een goede zaak. De resultaten van het streven naar verzelfstandiging en zelfbeschikking van verstandelijk gehandicapten zijn bijzonder goed te noemen en overtreffen zelfs de verwachtingen. Met betrekking tot het project Eerste hulp bij huiselijk geweld tegen vrouwen, merkt hij op dat voor hem vooral de kinderen erg belangrijk zijn want deze worden bij het aanschouwen van dergelijke vormen van geweld binnenshuis bijzonder beschadigd. Het is in dat verband dat ook rekening wordt gehouden met het facet dat kinderen de mogelijkheid wordt geboden dergelijke feiten te melden, zonder dat dit als klikken wordt aangemerkt. Bij het derde gedachte-streepje op de eerste bladzijde wordt gesproken over de werkwijze die wordt ontwikkeld en geïmplementeerd binnen gemeentelijke kaders. De provincie moet echter voorzichtig zijn waar het de gemeentelijke verantwoordelijkheden betreft, want

het heeft sprekers voorkeur om verantwoordelijkheden zo laag mogelijk neer te leggen. Het facet van de cofinanciering vindt hij ook prima, dus hij gaat er graag mee akkoord.

Mevrouw DE VRIES antwoordt met betrekking tot het eerste project dat het hier gaat om "community-care", dat wil zeggen dat mensen weer teruggaan naar de samenleving. Dat is iets wat nu toch wel enigszins is veranderd, want in het begin werd gedacht dat iedereen zonder meer terug kon naar de samenleving. Er blijft echter een groep die dat niet kan, maar die kan wellicht in een kleinere unit worden geïntegreerd in een wijk. Daar waar het wel kan, probeert de provincie haar bijdrage te leveren, zowel met betrekking tot ruimtelijke ordening en volkshuisvesting als met het voorliggende project. De heer Van Heukelum betreurt het dat het weer gaat om onderzoek. Dat is op zich ook jammer, maar het nadeel is dat de provincie Drenthe met dit project koploper is, hetgeen betekent dat er nog niets is waarmee het project kan worden vergeleken. Spreekster hoopt dat het resultaat in ieder geval zodanig is als ieder lid van de commissie verwacht. De heer Niemeijer merkt weliswaar op dat de samenleving het zal moeten doen, maar de provincie hoopt dat stukje te vinden waaraan deze provincie haar bijdrage kan leveren.

Mevrouw BRINK antwoordt dat huiselijk geweld veel meer voorkomt dan het college aanvankelijk had gedacht. Het gaat om een precare kwestie, aangezien de integriteit erbij om de hoek komt kijken. Doel van dit voorstel is om een betere meldstructuur te krijgen en een provinciaal meldpunt waarin de meldingen beter gestroomlijnd worden. Vrouwen nemen vaak niet zomaar de eerste stap en het nemen van die eerste stap naar dat meldpunt dient zo laagdrempelig mogelijk te zijn. Niet al te lang geleden is er een landelijk onderzoek gedaan naar het aantal gevallen van huiselijk geweld, alsmede een promotieonderzoek. Daarin wordt aangegeven dat 45% van de bevolking te maken heeft met huiselijk geweld binnen het gezin. Het thuisfront richt zich vooral op geweld van mannen in de richting van vrouwen en uit onderzoek wat er is blijkt dat een op de negen vrouwen ooit met intensief en langdurig geweld binnen huiselijke kring te maken heeft of heeft gehad. Wanneer dat wordt omgerekend dan gaat het om meer dan 211.000 vrouwen

in Nederland en omgerekend naar Drenthe gaat het om 6.300 vrouwen. Dat is natuurlijk erg veel. Om dat beter boven water te krijgen en daar adequaat iets tegen te kunnen doen, wordt dit project op dezelfde wijze als in Groningen geïmplementeerd met alle mogelijke partners, zoals gemeenten, maar ook Scala en Enova. Dit project gaat dus om een zinvolle toevoeging, namelijk hulpaanbod aan mannen en vrouwen in de thuissituatie, aan datgene wat er al op dit gebied bestaat en al in enkele andere provincies wordt beproefd. Spreekster is het ermee eens dat huiselijk geweld in allerlei mogelijke milieus voorkomt en dat komt ook uit cijfers naar voren. Ook de kinderen zijn daar vooral de dupe van en het effect van dit project is dat ook dergelijke effecten boven tafel komen.

Mevrouw GOUDRIAAN vraagt of bij de registratie van het aantal gevallen van huiselijk geweld ook een registratie wordt gemaakt van vrouwen van buitenlandse afkomst. Zo ja, blijkt dan ook dat deze vrouwen nu meer om hulp vragen omdat zij makkelijker de weg vinden naar de hulpverlening?

Mevrouw BRINK antwoordt dat daar nu juist het meldsysteem voor in het leven wordt geroepen, zodat ook daar een beeld van wordt verkregen.

Mevrouw DE VRIES antwoordt op de vraag van GroenLinks naar continuering van de projecten in 2003 en 2004, dat in de toelichting op pagina 1 onderaan staat dat de provincie 75% van het tekort bijdraagt en dat is het totaal van de gevraagde bedragen van 2002 tot en met het voorjaar 2004. Het gaat dus om het totale project.

Mevrouw BRINK antwoordt op de vraag van mevrouw Kempe naar de kwantificering van de beleidsdoelen dat de provincie subsidie verstrekt en dat er dan nadien wordt geëvalueerd hoe het gegaan is. De achterliggende gedachte is dat de provincie vindt dat de gemeente ook hierin een taak heeft en dat het daar ook ingebed moet worden. Bij de evaluatie wordt gekeken of zowel de provincie als de gemeenten hun eigen bijdragen hebben geleverd aan het project.

TWEDE TERMIJN

De heer VAN HEUKELUM merkt op dat het destijds bij de discussie met de jonge mantelzorgers

ook ging om een problematiek waarop de staten erg moeilijk grip kregen. Hij is het ermee eens dat datgene wat zichtbaar wordt aan huiselijk geweld slechts een topje van een ijsberg is en hij onderkent de problematiek ook wel, maar welke garanties zijn er dat door dit project het huiselijk geweld zal verminderen? Spreker ziet de toevoeging op het bestaand beleid nog niet en heeft daar te weinig zicht op gekregen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat jonge vaders met losse handen in Zweden opvoedingslessen krijgen zodat zij zich leren inhouden.

Mevrouw GOUDRIAAN heeft de heer Gaasbeek horen zeggen dat de projecten gericht op vermaatschappelijking van verstandelijk gehandicapten een groot succes zijn. Dat is nu juist de informatie die spreekster heeft gemist in de stukken. Spreekster merkt in de richting van de heer Niemeijer op dat er ook veel vrouwen zijn die hun mannen mishandelen. Het zijn dus niet alleen mannen die hun boekje te buiten gaan.

De heer GAASBEEK merkt op als lid van de Provinciale Klachtencommissie regelmatig in acht instellingen te komen. Hier heeft hij van nabij kunnen zien dat het goed is om verstandelijk gehandicapten zoveel mogelijk zelfstandig in de samenleving te laten functioneren. Het gaat echter nog vooral om experimenten, maar hoe meer daar het accent op wordt gelegd hoe beter het is.

Mevrouw BRINK deelt de zorg van de heer Van Heukelum voor een deel, maar dit project is toch een wezenlijke toevoeging aangezien er een veelvoud aan deelnemers is. Zo registreert de politie vanaf dit moment het aantal meldingen, waardoor het topje van de ijsberg in beeld komt. Dat is in het verleden nooit gebeurd. Vanwege de meldfunctie gaat er ook een soort van waarschuwingfunctie een rol spelen. Hoe meer er naar buiten wordt gebracht dat er een meldpunt is, hoe meer daar naar haar gevoel ook een soort van opvoedende functie vanuit gaat.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat als dit project al vaker was uitgevoerd, er ongetwijfeld evaluatiegegevens voorhanden waren. In het stuk staat duidelijk dat dit een project is wat in den lande nog niet is uitgevoerd, dus kan spreekster daar nog niets over zeggen.

De VOORZITTER concludeert dat alle fracties positief hebben gereageerd op het voorliggende stuk. Wat betreft het vervolg van dit stuk zal door middel van interimrapportage dit onderwerp opnieuw terugkomen in de commissie als het gaat om effectuering van het beleid.

11. Statencommissiestuk van 14 augustus 2002, kenmerk 33/6.5/2002004517, Wijziging Spreidings- en paraatheidsplan Drenthe

De VOORZITTER merkt op dat ieder commissielid zojuist een brief heeft ontvangen van Dorpsbelangen Emmer-Compascuum, die bij de behandeling van dit agendapunt kan worden meegenomen.

Spreekrecht

De heer DE VRIJ spreekt namens de Stichting Regionale Ambulance Voorziening (RAV) Drenthe. Vanaf 1997 is er op het gebied van de ambulancezorg al een reorganisatie aan de gang. Sinds die tijd heeft hij gezien dat Drenthe ambulancezorg moest leveren van twintig auto's die op bepaalde momenten paraat en beschikbaar moesten zijn. Het budget was daarbij niet toereikend en vanaf dat moment is de ambulancedienst overgegaan op de budgetsystematiek. Dat heeft ertoe geleid dat er een tekort is ontstaan en dat tekort is willens en wetens gecreëerd, aangezien de minister altijd heeft gezegd dat die tekorten worden ingelopen omdat er niet wordt geknabbeld aan de zorg die voor Drenthe geleverd moet worden. Er is nu dan ook een negatieve reserve van aanvaardbare kosten ontstaan van bijna f 2 miljoen. Gelukkig heeft de minister in deze reorganisatieslag toch iets gedaan door een tijdelijke saneringsregeling in het leven te roepen. De ambulancedienst heeft daar altijd op gehoopt. Ook de negatieve reserves voortkomend uit de reorganisatie van de meldkamer zijn menigeeen ook wel bekend. Afgelopen week is de ambulancedienst tot overeenstemming gekomen met de commissie uit Utrecht om de negatieve reserves van de afgelopen jaren te saneren. Op die wijze kan de ambulancedienst dus niet verder gaan. Dat weet iedereen en uit de pijnlijke saneringsregeling blijkt eens te meer dat de ambulancedienst niet meer zorg kan leveren dan het budget toelaat. Dat laatste wordt ook door het ministerie

onderkend en het ministerie is dan ook met een aantal projecten begonnen. Het betreft hier het eerste KPMG-traject en traject 1 met het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) "Kwaliteit na zorg" dat het afgelopen jaar is afgerond. De minister heeft daarop gezegd dat er per regio bekeken zal worden wat er moet gebeuren en dat is het project Versterking ambulancezorg geworden. Verder is er nog de maatschappelijke ontwikkeling en de ontwikkelingen op de arbeidsmarkt. Het is momenteel onmogelijk om nog een hooggekwalificeerde verpleegkundige te krijgen om met name in de rurale gebieden in Drenthe de beschikbaarheidsdiensten te draaien. Het betreft hier de diensten van na 17.00 uur op werkdagen en het gehele weekend, hetgeen betekent dat de verpleegkundigen en de ambulancechauffeur met een auto voor de deur thuis zitten te wachten totdat er een melding komt, waarna de chauffeur eerst de verpleegkundige thuis moet afhalen en vervolgens pas naar de plek des onheils gereisd kan worden. Dat doen deze mensen bovendien voor een paar euro per uur. Gelet op de arbeidsmarkt, met allerlei soorten van toeslagen voor werken op onregelmatige tijden, leidt dit ertoe dat het personeel dergelijke diensten niet meer voor dat bedrag wenst te draaien, aangezien het geld veel gemakkelijker met een lagere inspanning elders verdiend kan worden, ook binnen de zorg. Bovendien noopt dit ook niet tot verhuizing, terwijl het draaien van beschikbaarheidsdiensten wel met zich meebrengt dat men gaat wonen in de regio waar dergelijke diensten worden gedraaid. Dus indien een ambulanceverpleegkundige standplaats Coevorden heeft, dan moet het personeel daar ook wonen. In goed overleg met provincie en verzekeraars is beloofd dat een onderzoek gaande is, genaamd project Versterking ambulancezorg, maar spreker vindt dat wel erg stroperig. In het afgelopen driekwart jaar zag de ambulancedienst allerlei problemen op zich afkomen, terwijl tussentijds is gekeken hoe die problemen dienen te worden ondervangen en dat is maar goed ook, want inmiddels wordt de ambulancedienst ook gecontroleerd door de arbeidsinspectie. Zo goed en kwaad als het gaat wil de ambulancedienst de diensten in het rurale gebied dan ook blijven verzorgen. De Arbeidsinspectie heeft inmiddels vastgesteld dat het zo niet langer kan en de provincie heeft daarop een onderzoek door de Stichting Tympan laten verrichten, ten einde vast te stellen wat het huidige budget nog is

en wat het verloop van de budgetten zal zijn. Het belangrijkste resultaat van dat onderzoek is dat de ambulancedienst met de verzekeraar binnen het huidige stelsel van budgettering (WTV-regelgeving) fase 1 mag gaan uitvoeren. Dat betekent dat er voor de regio Havelte - Diever - Meppel - Emmer-Compascuum invulling kan worden gegeven aan een veel hogere paraatheid/beschikbaarheid. Dit wordt gefinancierd door oprekking van het huidige stelsel. Daarmee is het totale probleem niet opgelost. Fase 1 wordt verder geconcretiseerd in fasen 2, 3 en 4. Deze fasen hebben een looptijd tot maart 2004, met een bepaalde instroom en daarvoor is nog steeds veel geld nodig. De ambulancedienst heeft altijd gesteld binnen de gewone kaders van het huidige stelsel te zullen blijven. De minister is de eerste die daarvoor verantwoordelijk is en deze moet daar op adequate wijze op reageren met behulp van de wet- en regelgeving die daarvoor is opgesteld. De ambulancedienst gaat daar nog steeds voor, hoopt daar ook op en daar is samen met de provincie en de verzekeraar ook steeds voor gevochten. Het leidt er wel toe dat er problemen kunnen ontstaan wanneer de ambulancedienst vanaf fase 2 niet kan implementeren en daar dus geen geld voor krijgt. Spreker gaat er echter van uit dat ook projectversterking een goede uitkomst zal geven voor de ambulancezorg in Drenthe en dus ook voor de financiën. In Drenthe is gelukkig het onderzoek afgerond, aangezien het RIVM-onderzoek wederom een aantal maanden is uitgesteld en de tussentijdse rapportage nog steeds niet op tafel ligt. Vrijdag jongstleden heeft de ambulancedienst zoals gezegd het genoemde resultaat bereikt met de verzekeraars en spreker is daar erg gelukkig mee. Nu kan in ieder geval worden gestart met fase 1, zodat er een oplossing komt voor Havelte, Diever en Emmen. Met betrekking tot de fax van Dorpsbelangen Emmer-Compascuum merkt spreker op dat door de ambulancedienst de afgelopen maanden stelselmatig met Dorpsbelangen overleg is gevoerd over de reden waarom de ambulancedienst deze stappen wil gaan nemen. Spreker neemt dan ook aan dat dat de reden is dat Dorpsbelangen niet inspreekt, maar slechts een fax naar de provincie stuurt. Ten aanzien van vraag 1 in de fax met betrekking tot het verwachte effect van verkeersremmers op de snelheid van de hulpverlening, merkt spreker op dat de verkeersremmers weliswaar belemmerend zijn, maar niet dat het

structureel leidt tot zorgelijke overschrijdingen in de aanrijtijden. Wel is de ambulancedienst continu in overleg met de gemeenten over de gemeentelijke plannen om verkeersremmende maatregelen uit te breiden. Ten aanzien van vraag 2 met betrekking tot het wettelijk acceptabel geachte overschrijdingspercentage, merkt spreker op dat daarover al jarenlang discussie wordt gevoerd. Volgens spreker wil de minister zich daar niet aan branden en in dergelijke notities staat dan ook vaak dat een overschrijdingspercentage van 5% acceptabel is. De vraag is dan wel waarover die 5% berekend wordt. Is dat gemeten vanaf het moment dat de ambulance volledig compleet en bemensd is tot aan het moment van aankomst bij de patiënt of wordt er gemeten vanaf het moment dat de telefoon op de meldkamer gaat en de ambulance nog compleet moet worden ingericht tot aan het moment dat de ambulance voor de deur staat? Gaat het dan om 13 minuten aanrijtijd en 2 minuten meldtijd of om 15 minuten aanrijtijd en 2 minuten meldtijd? De minister heeft daarover nog nimmer uitsluitel gegeven. De ambulancedienst in Drenthe rekent van oudsher met 13 minuten aanrijtijd en 2 minuten meldtijd. Ten aanzien van vraag 3 naar een concreet plan met toetsparameters en toetsmomenten, merkt spreker op dat de ambulancedienst intern wekelijks de overschrijdingen bekijkt en beoordeelt en concludeert wat aan die overschrijdingen ten grondslag heeft gelegen. Het kan zijn dat het aan de weersomstandigheden ligt, dat de auto die net opgeroepen is al op weg was naar een ander incident, waardoor een andere auto uit een buitengebied hulp moet gaan bieden. Het is nog geen zorgelijke ontwikkeling, maar dat wordt het wel wanneer de plannen die nu voorliggen niet worden uitgevoerd, want dan gaan de overschrijdingspercentages met minimaal 10 omhoog. Spreker stelt voor om, gezien de wijzigingen die nu voorliggen en die voor Emmer-Compascuum nogal wat gevolgen hebben, maandelijks te rapporteren richting de gedeputeerde en/of de staten(commissie). Dat rapporteren kan de ambulancedienst bijna op postcodeniveau doen, maar het is beter om dat slechts incidenteel te doen. Ten aanzien van vraag 4 uit de brief van Dorpsbelangen over het meewegen van de visie op de geleverde data en of deze wordt meegenomen in de beoordeling, merkt hij op dat het antwoord op die vraag bevestigend moet luiden.

De heer GAASBEEK vraagt of de ambulance-dienst in haar overleg met de verzekeraar erin is geslaagd om de financiering van de omzetting van piketdiensten naar aanwezigheidsdiensten, rond te krijgen?

De heer DE VRIJ stelt voor om de heer Gaasbeek het plan van aanpak van de reorganisatie in zijn geheel mee te geven. Fase 1 behelst in ieder geval dat de eerste auto van Hoogeveen paraat wordt en de tweede auto in een aanwezigheidsdienst komt. Ook in Emmen wordt een tweede auto paraat. De derde auto in Emmen wordt paraat tot 23.00 uur 's avonds. Dat is een aanzienlijke verbetering en absolute noodzaak. Bovendien dient de vierde auto tot 20.00 uur 's avonds paraat te zijn. Het betekent ook dat de auto in Meppel paraat wordt. Dat betekent dat er één auto paraat is die nu in de beschikbaarheidsdienst wordt ingezet en dus ook een aanzienlijke overschrijding in tijd in het kader van de Arbeidstijdenswet weet te realiseren. Bovendien draait de auto van Diever in een aanwezigheidsdienst, zodat deze naar Havelte kan gaan. Dat behelst fase 1 en daarvoor is binnen oprekking van de WTG-kaders de ruimte gevonden om dat te financieren.

De heer NIEMEIJER vraagt hoe het zit met de bereikbaarheid van Valthermond. Is Valthermond onder beide noemers vlot te bereiken?

De heer DE VRIJ antwoordt dat Valthermond nu beter is te bereiken daar de omgeving en het cluster Emmen - Emmer-Compascuum, nu geconcentreerd worden in Emmen-Noord bij het ziekenhuis en er bij de brandweerkazernes parate auto's staan. Dat betekent dat er een veel vlottere opstarttijd is en daardoor valt Valthermond vanuit Emmen nog binnen de criteria. In fase 3 komt Borger in de aanwezigheidsdiensten, dus buiten kantooruren zal voor het desbetreffende personeelslid Borger als standplaats worden vastgesteld. Tijdens kantooruren staat de auto paraat in Gieten, maar dit moet ook worden bekeken aan de hand van de uitkomst van het RIVM-onderzoek. Dat zal betekenen dat of Gieten blijft of dat het opnieuw wordt gesplitst. Borger wil in ieder geval in fase 3 paraat staan en dat betekent dat ook Borger en Valthermond binnen de criteria vallen. Daarnaast wordt er gewerkt aan een ICT-voorziening die wordt gekoppeld aan de

andere regio's. Daar is Drenthe inmiddels klaar mee, maar andere regio's zitten wat dat betreft nog in een wat pril stadium. Spreker doelt hierbij op Groningen en de ambulancedienst kan dan ook gebruik gaan maken van Ter Apel en Stadskanaal, teneinde het gebied Valthermond op adequatere en snellere wijze te bedienen.

Mevrouw KEMPE vraagt of er een tijdpad kan worden gegeven binnen welke de verschillende fases zijn afgerond. Verder vraagt zij zich af of zich nog iets wijzigt aan het voorstel dat in het stuk staat.

De heer DE VRIJ antwoordt dat dit blijft staan zoals het er nu staat. Beilen is hierin ook meegenomen en zal vanaf september dit jaar paraat zal zijn. Andere ambulances uit andere plaatsen lopen hiermee weliswaar synchroon, maar er komen alsnog andere problemen waardoor er in Drenthe een aantal piketdiensten overblijft. Daar is weliswaar nog geen personeelstekort aanwezig, maar het personeel wil geen piketdiensten draaien en heeft dat keihard via de Ondernemingsraad en vakbonden uitgesproken. Hierdoor zijn de piketdiensten in menig gebied nog niet goed geregeld. De fasen betreffen dan die gebieden waar de piketdiensten nog gedraaid worden, zoals Roden, Coevorden en Annen. Dit wordt erin meegenomen. Als het gaat om de tijdsfasering dan wordt fase 2 op 1 maart 2003 ingevoerd, fase 3 op 1 september 2003 en fase 4 op 1 maart 2004.

Mevrouw VAN DIJK merkt op dat als Emmer-Compascuum verschuift naar Emmen, deze laatste plaats al paraatheids- en aanwezigheidsdiensten kent. De opzet zal dan ook daar wel zodanig zijn dat de overschrijdingen minimaal zijn. In het stuk staat dat als die tijd verder wordt teruggedrongen, de starttijd nog acceptabel is. Is het wel reëel om te verwachten dat die tijd nog verder teruggeschoefd wordt?

De heer DE VRIJ antwoordt dat de starttijd verder teruggeschoefd wordt doordat ook in Emmen de tweede en derde auto niet meer in de beschikbaarheidsdienst zitten. De eerste auto was al vanaf 2000 paraat, dus die starttijd kan bijna niet worden verkort. Die eerste auto heeft een bezettingsgraad van boven de 77%, dus die auto is er eigenlijk nooit. Na kantoortijd wordt dus voor de spoedgevallen een beroep gedaan op die tweede

auto en die zit nu nog in de beschikbaarheidsdienst. Deze zal dan ook worden omgezet, waarmee de starttijd wordt verkort.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN heeft gehoord dat de ambulancezorg werkt met een tekort van f 2 miljoen en dat het ministerie wel het project Versterking ambulancezorg subsidieert. Blijft er dan nog een negatief saldo over? Wat is voor de heer De Vrij een zorgelijke overschrijding, als er 15 minuten wordt aangehouden voor de starttijd? Eigenlijk zou er nooit een overschrijding mogen zijn.

De heer DE VRIJ antwoordt dat het onmogelijk is om niet tegen overschrijdingen aan te lopen. Immers, in de winter is er soms mist en ijzel en vaak spelen ook technische omstandigheden mee waardoor er overschrijdingen komen. Om dat te voorkomen zouden er op iedere hoek van de straat auto's paraat moeten staan en dat is financieel onmogelijk. Bovendien, indien er zich in Roden 's avonds een groot ongeval voordoet en er vier slachtoffers zijn, dan dienen er voor slachtoffer 2, 3 en 4 extra auto's uit andere regio's te komen en dan wordt het 15-minutencriterium al overschreden. Spreker vindt het persoonlijk zorgelijk als in 5% van de gevallen die tijd wordt overschreden, als er ernstige klachten binnenkomen over overschrijdingen of als de politie bijvoorbeeld te lang heeft moeten wachten voordat de ambulance arriveert. In Drenthe gebeurt dat eigenlijk bijna nooit, dus dat betekent dat er in Drenthe goed wordt gewerkt. Met betrekking tot de genoemde f 2 miljoen tekort merkt hij op dat dit tekort is ontstaan door de reorganisatie en dat dit tot op heden niet door het ministerie wordt gesubsidieerd. Daar zal dus nog veel geld voor los moeten komen. Het tekort van f 2 miljoen is opgebouwd in de jaren 1997, 1998 en 1999 en vanaf 2000 is er sprake van een sluitende exploitatie door een straf doorgevoerde reorganisatie op meldkamerniveau. Het tekort kon niet worden weggewerkt, anders dan door het inleveren op de zorg. Daarom is het tekort als stelpost op de balans blijven staan. Vanaf 1999/2000 dient er een tijdelijke saneringsregeling te komen, die gepaard moet gaan met een reorganisatieslag. De vergunning moet dan worden overgeheveld en er dient een andere rechtsvorm te komen, waarbij de private rechtsvorm niet langer acceptabel was. Vandaar dat er zo hard is gezocht naar een

andere structuur, waardoor de continuïteit is verzekerd en hij is heel blij dat het Academisch Ziekenhuis de ambulancedienst per 1 januari 2002 volledig heeft overgenomen.

De VOORZITTER dankt de heer De Vrij voor zijn reactie en geeft het woord aan de commissie.

De heer PRINSEN merkt op dat de problemen die maken dat er gevraagd wordt om deze wijziging en de consequenties die deze wijziging zal hebben de PvdA grote zorgen baren. Na contact met het RAV Drenthe is hem opgevallen dat de informatie die in het stuk staat vrij summier is. Er is sprake van een viertal fasen in het plan, die hij in het stuk niet terug heeft kunnen vinden. Het zou handig zijn geweest als hij dat fasenplan van tevoren gehad zou hebben. Hij vraagt waarom dat fasenplan vooraf niet toegezonden had kunnen worden. Onderdeel van dit plan is dat het Rijk structureel om meer geld gevraagd zal worden om de reorganisatie in deze provincie door te kunnen voeren en het RAV draaiende te houden. Het gaat daarbij om nieuwe auto's en de reorganisatie op zich. Wanneer het geld er niet komt, kan spreker zich voorstellen dat het RAV in grote problemen komt. Is er inmiddels contact geweest met het nieuwe kabinet over deze kwestie of zal het college binnenkort actie ondernemen in de richting van het nieuwe kabinet teneinde het kabinet te wijzen op haar verantwoordelijkheden? Welke gevolgen zal het hebben als het kabinet niet akkoord gaat met deze plannen? De heer De Vrij wees zojuist al op de piketdiensten tussen 17.00 uur 's middags en 8.00 uur 's ochtends en hij gaf ook al aan dat er een uurtarief voor staat van € 2,- bruto per uur. Dat is een bedroevend laag bedrag en het is niet vreemd dat het personeel niet bereid is om die piketdiensten te draaien. In principe is het al mooi dat er überhaupt nog een ambulance beschikbaar is, maar de vergoeding die ervoor staat leidt allicht tot veel negatieve gevoelens bij het personeel. Voor de PvdA staat voorop dat er een goed ambulancevervoer komt in deze provincie, zowel voor de steden, als de dorpskernen en buitengebieden. Het mag inmiddels duidelijk zijn dat het voor de RAV onmogelijk is om piketdiensten uit te voeren en dat zij genoodzaakt zijn die om te zetten in aanwezigheidsdiensten op andere plaatsen. De extra tijd die nodig is om in die situatie van punt A naar punt B te komen kan worden verkort met een kortere starttijd. Het verkorten van

de reistijden van ambulances is een belangrijk onderdeel van het bieden van een goede ambulancevoorziening. In verschillende provincies zijn ambulances inmiddels voorzien van een GPS-systeem dat gekoppeld is aan de meldkamer. Bij het instappen kan het personeel onmiddellijk zien naar welke plaats er gereden moet worden en worden geholpen om de bestemming te bereiken. In de verschillende provincies Groningen, Overijssel, Gelderland en Utrecht is dit systeem betaald door de provincie. De PvdA ziet dan ook graag dat zo spoedig mogelijk wordt overgegaan op installatie van dit systeem, gekoppeld aan het systeem van de meldkamer van de ambulances van Drenthe. Wellicht is het mogelijk binnenkort met een statenvoorstel te komen, met daaraan gekoppeld een financieel plaatje? Ook is hij benieuwd of er cijfers beschikbaar zijn die aan kunnen tonen hoeveel winst in reistijd dit oplevert zodat kan worden nagegaan of dit de manier is om ervoor te zorgen dat de gebieden die met deze wijzigingen in de problemen komen, binnen de 15-minutennorm geholpen kunnen worden. Overschrijding van deze norm is voor de PvdA onacceptabel. In een noodsituatie telt immers iedere seconde. Het kost hem dan ook veel moeite met dit voorstel in te stemmen, aangezien het om iets essentieels als ambulancevervoer gaat. De vergoeding voor ambulancepersoneel dat piketdienst draait geeft aan, dat het hoog tijd wordt dat in dit land keuzes worden gemaakt die van het grootste belang zijn. Dat blijkt ook uit het feit dat de ambulances in Drenthe niet beschikken over geavanceerde navigatieapparatuur, terwijl de gemiddelde taxi al een GPS-systeem heeft. Hij gaat echter toch akkoord met dit voorstel, ten einde de RAV niet nog verder in de problemen te brengen. Wel is dit een tussentijds akkoord in afwachting op verdere landelijke ontwikkelingen. Tevens wil hij deze wijziging zo spoedig mogelijk evalueren om er zeker van te zijn dat mensen in de buitengebieden geen onnodige risico's lopen.

Mevrouw VAN DIJK merkt op dat zij heeft begrepen dat deze wijziging noodzakelijk is, dus zij is dan ook voorstander van dit voorstel. Zij vindt het wel van belang dat deze wijziging naar de burgers toe goed wordt gecommuniceerd. Mensen zijn namelijk verschrikkelijk ongerust en daarom stoort zij zich ook aan de toon in het stuk dat sommige overschrijdingen wel acceptabel zijn. Dat schiet menigeen namelijk in het verkeerde keelgat en

dat geldt zeker voor de inwoners van die plaatsen waar de situatie wat dat betreft zorgelijk is. Als het criterium wordt aangehangen dat als er niet veel geklaagd wordt, de situatie nog niet zorgelijk is, wijst spreekster erop dat de mensen in Drenthe niet zo snel klagen terwijl de situatie op zich daartoe wel aanleiding geeft. Het niet klagen ziet zij dan ook niet als harde norm of toetsingscriterium.

Mevrouw SMITH sluit zich aan bij de vorige sprekers en sluit zich, zij het met moeite, aan bij de veranderingen zoals die in het stuk zijn neergelegd. Verder vraagt zij extra aandacht voor de bijstandsregel tussen RAV Drenthe en RAV Fryslân, zoals deze genoemd wordt in de brief van de gemeente Westerveld. Verder vraagt zij zich aandacht voor de vraag van Dorpsbelangen Emmer-Compascuum over het verwachte effect van de verkeersdrempels en de invoering van duurzaam veilige 30-kilometerzones. Heeft dat laatste ook nog effect op de tijdige bereikbaarheid en eventuele overschrijdingen?

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vraagt naar het plan met daarin de uitgewerkte vier fasen, zoals ook de heer Prinsen heeft aangegeven. Verder worden er nog twee knelpunten genoemd, zoals de woonkern Boschoord en Oude Willem. De heer De Vrij heeft aangegeven dat er nog nooit iets vervelends is gebeurd, maar eens zal toch de eerste keer zijn. Zij vindt dan ook dat de daar genoemde overschrijdingen eigenlijk niet kunnen. Verder is er nog een brief geweest van de gemeente Westerveld waarin gesteld wordt dat de bijstandsregeling over de provinciegrenzen geen sluitende garanties biedt. Wat is daarmee aan de hand en is het mogelijk om daarin wel een sluitende garantie te bieden? Verder vraagt zij hoe het zit met de eventuele aanschaf van navigatiesystemen.

De heer GAASBEEK merkt op dat de groene kleur van dit stuk lijkt te suggereren dat de voorliggende problematiek mogelijk niet zo essentieel is. Het gaat echter om een majeure problematiek die van levensbelang kan zijn en de aandacht van de provincie zeker vereist. Bepaalde zaken dreigen fundamenteel fout te gaan. Op 22 augustus jongstleden verklaarde de heer mr. Pieter van Vollenhoven voor de televisie dat in Nederland steeds meer maatschappelijk relevante

zaken dreigen ten onder te gaan aan economische rentabiliteit. Het is een voorbeeld van een door beperkte middelen te maken keuze en die keuze moet goed zijn. Daarom onderstreept spreker graag wat de heer Prinsen heeft gesteld. In het kader van de Wet op het ambulancevervoer bepaalt het college het aantal ambulances en de spreiding over de provincie. Hierbij is instemming van de staten nodig, dus daar ligt de verantwoordelijkheid van de staten. Vooraf heeft spreker een lang gesprek gehad met de heer De Vrij van RAV Drenthe en daarbij heeft hij spreker de historische ontwikkeling van het ambulancevervoer in Drenthe geschetst. Daarbij is het spreker duidelijk geworden hoe de huidige situatie is ontstaan. In grote lijnen komt dit overeen met de inhoud van het statencommissiestuk en kern is daarbij de invoering van de Arbeidstijdenwet en de maatschappelijke ontwikkelingen op de arbeidsmarkt en met name de verplegende sector. Piketdiensten met de auto aan huis komen daar begrijpelijk-kerwijs onder druk te staan. Als de piketdienst wordt omgezet in een aanwezigheidsdienst en dat wil zeggen dat de dienst 24 uur per etmaal stand-by is, dan kan door deze parate dienst de totale aanrijtijd verder teruggebracht worden. Het is duidelijk dat niet overal aanwezigheidsdiensten kunnen worden gerealiseerd. Het ontbreekt namelijk aan de financiële middelen. Wel is het belangrijk om goed vast te stellen waar aanwezigheidsdiensten gedraaid moeten worden en daarover gaat het in dit statenstuk. Drenthe is een vrij dunbevolkte provincie en de afstanden zijn vrij groot. In de vakantiemaanden mogen bepaalde toeristische centra zich in een toenemende belangstelling verheugen en ook dat heeft consequenties voor de zorg. Daarnaast is er een landelijke ontwikkeling in de huisartsenzorg aan de gang, namelijk de vorming van centrale huisartsenposten. Ook daar heeft de ambulancespreiding mee te maken. Na gesprekken met regionale huisartsen, ouderenorganisaties, personeel van de ambulances, belangenverenigingen en derden, is spreker tot de conclusie gekomen dat een aanwezigheidsdienst in Diever veruit de voorkeur verdient boven die in Havelte. Beide plaatsen liggen in dezelfde gemeente Westerveld en Havelte ligt onder de rook van Meppel. Diever ligt echter in het centrum van de gemeente en voor de hele regio worden spoedgevallen meestal naar Meppel gestuurd. Wat zijn nu de overwegingen om niet voor Havelte, maar voor Diever te kiezen?

De gemeente Westerveld is de snelst groeiende toeristische gemeente van Drenthe. De regio rond met name het Drents-Friese Wold telt thans 1,3 miljoen overnachtingen en de regio Dwingelerveld 1,8 miljoen. Juist daardoor is de ambulancedienst in Diever wezenlijk en hoeft niet steeds de afstand Havelte-Diever-Dwingeloo extra te worden afgelegd. Iedere minuut telt immers. Bij de indeling van de huisartsenposten wordt steeds als argument gebruikt dat als de huisarts niet bereikbaar is, Meppel de meest aangewezen plaats is. In Meppel zijn twee ambulances paraat beschikbaar, dus Havelte - dat dicht bij Meppel ligt - kan altijd snel bereikt worden. De kernen Diever, Dwingeloo en Vledder van de gemeente Westerveld hebben belang bij een ambulance in het centrum van de gemeente en dat is Diever. Meppel telt op 25 km² ruim 25.000 inwoners en heeft al twee ambulances. De gemeente Westerveld is veel uitgebreider en kent bijna 20.000 inwoners en in het vakantieseizoen een veelvoud daarvan. Moet er dan een ambulance worden verplaatst uit de kern van deze gemeente naar een randkern die op 5 km van Meppel ligt? Ten slotte complimenteert hij de heer De Vrij over zijn succes met betrekking tot de financiering van het geheel, maar spreker vraagt met klem aan de staten de aanwezigheidsdienst niet in Havelte, maar in Diever te vestigen.

Mevrouw SMITH merkt op dat zij in de staten zit voor de gehele provincie Drenthe en niet alleen voor Diever.

De heer GAASBEEK antwoordt helemaal niet alleen voor Diever in de staten te zitten. Hij spreekt namens de achterban van de OSD.

De heer VAN HEUKELUM wil de heer Gaasbeek graag geloven dat hij niet als inwoner van Diever spreekt, maar hij wekt toch duidelijk de schijn dat hij alhier de Dieverse belangen vertegenwoordigt. Dit laat onverlet dat dit stuk over een buitengewoon gevoelige materie handelt. Dit ligt met name bij de bevolking zeer gevoelig en iedere seconde is er dan ook een. Anderzijds moet de aanrijtijd worden gerelativeerd. Hij maakt de gedeputeerde een compliment voor de zorgvuldigheid van de stukken. Met het inschakelen van de Stichting Tympan hierbij heeft de gedeputeerde onderkend dat het om een buitengewoon gevoelige materie gaat. Daarbij wordt in acht genomen dat

de provincie maar heel weinig middelen heeft en dus weinig mogelijkheden. Er is weliswaar een spreidings- en paraatheidsplan en een aantal ambulances, maar het geld is niet voorhanden en dat moet uit andere potten komen. Met inachtneming van die grenzen heeft het college dit buitengewoon zorgvuldig opgelost. Het lijken dan ook kleine en onbelangrijke wijzigingen, maar als die wijzigingen iemand treffen dan kunnen zij heel belangrijk zijn. Uitgaande wat de deskundige van het RAV Drenthe en de Stichting Tympaan over deze materie hebben gezegd, gaat hij akkoord met dit voorstel. Verder vraagt hij aandacht voor de brief van Westerveld met betrekking tot het verlenen van bijstand aan Fryslân. Ten aanzien van het aanbod van de heer De Vrij met betrekking tot het leveren van een maandelijkse rapportage, vraagt hij het college dat aanbod te accepteren.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat de toelichting van de heer De Vrij veel duidelijkheid heeft gegeven. Zij complimenteert de gedeputeerde en de directeur van het RAV Drenthe, die gezorgd heeft voor een goed wijzigings- en paraatheidsplan in Drenthe en zorgt dat ambulances zoveel mogelijk binnen de 35-minutengrens aanwezig zijn. Verder waren er nogal wat financiële problemen, maar inmiddels zijn deze ook opgelost. De negatieve reserves kunnen worden opgelost en spreekster hoopt dat in de toekomst voldoende middelen worden gereserveerd voor het blijvend goed functioneren van het RAV. Hierin heeft de gedeputeerde ook een rol gespeeld en zij neemt aan dat de commissie op de hoogte wordt gesteld wanneer iets niet lukt in Den Haag. Verder is er met betrekking tot dit plan veel communicatie geweest met de beide gemeenten, zowel door RAV als door de gedeputeerde. Ook de RAV heeft goed gecommuniceerd met de inwoners van de dorpen en er is overeenstemming bereikt met betrekking tot dit plan. Zij stemt in met dit voorstel en wenst de gedeputeerde en RAV Drenthe veel succes met het binnenhalen van de benodigde financiële middelen.

Mevrouw KEMPE dankt de inspreker de heer De Vrij, die een hoop vragen al heeft beantwoord. Zij stemt in met dit voorstel. Vorig jaar heeft zij al eens haar zorg uitgesproken over de ambulancezorg in Drenthe en die zorg is niet verminderd na het lezen van dit plan.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat, hoe klein de provinciale invloed op de ambulancezorg ook is, de betrokkenheid ook in de toekomst aanwezig zal blijven. Spreekster heeft nog geen contact gehad met het nieuwe kabinet over deze materie, maar dat heeft ook te maken met het feit dat minister Bomhoff ervoor heeft gezorgd dat zijn directeur-generaal naar een ander department werd overgeplaatst. De verschillende provincies trekken in IPO-verband met elkaar op, daar het RIVM-rapport waar de heer De Vrij aan refereerde, voor geheel Nederland geldt. Daar waar het nodig is zal spreekster bij de eerste de beste gelegenheid aandacht vragen voor het probleem van de ambulancedienst in Drenthe. Daar waar het gaat om het faseplan, zal bekeken moeten worden hoe snel de opeenvolging van de verschillende fasen in zijn werk gaat. Fase 1 is namelijk pas afgelopen vrijdag ingezet. Wat wel heel belangrijk is, is dat de ambulancevoorziening in Drenthe van de nodige financiële middelen wordt voorzien en dat betekent dat de provincie als een bok op de haverkist zit, tezamen met de RAV en de zorgverzekeraar. Dat zorgt ervoor dat fase 1 snel doorgang moet vinden, want personeel op de ambulancedienst werkt soms wel 50% van het normale aantal werkuren over en dat is vanuit het oogpunt van arbeidsomstandigheden niet eens toegestaan. Hiervoor moet een oplossing worden gevonden en die is gelukkig ook voorhanden. Weliswaar is deze oplossing nog niet optimaal, maar het RIVM-rapport biedt een aantal punten waardoor een nagenoeg optimale oplossing in beeld komt. Realisering daarvan blijkt slechts mogelijk indien de financiering hiervan ook rond komt en tot nu toe is dan ook slechts het onderzoek zelf gefinancierd, maar nog niet de uitvoering van de plannen. Indien de Tweede Kamer en de minister ervoor kiezen om alle knelpunten in de ambulancezorg op te lossen, dan worden deze knelpunten in het rapport genoemd en kan daar een passende financiering voor worden vastgesteld. Zover is het echter nog steeds niet. Als het gaat om het houden van de vinger aan de pols dan zal de provincie dat zonder meer doen. De commissie heeft vast kunnen stellen dat de tweede wijziging een voorlopige is en ook daar heeft de provincie al de afspraak gemaakt om te kijken wat de stand van zaken is en wat eraan moet gebeuren. Het is de bedoeling dat de ambulance uit Diever, gecombineerd met één ambulance uit Meppel, in hun hoedanigheid van piketdiensten

worden samengevoegd tot een aanwezigheidsdienst in Havelte. Spreekster kan niet tot op de punt en komma uitleggen waarom die ambulance niet in Diever komt te staan, maar wel geeft zij aan dat de ambulancedienst in een groter gebied is bekeken en dat daar ook de ambulancedienst bij Beilen bij is betrokken. In samenhang met de beschikbare financiën is de conclusie getrokken dat het het beste is om het in Havelte te stationeren. De provincie heeft gemeend toch een onderzoek te moeten uitvoeren en dat is ook in de richting van anderen gebruikt ter onderbouwing van de provinciale wensen. Aan de hand daarvan is ook op Havelte uitgekomen, maar er zijn ook knelpunten waarvoor een overeenkomst met Fryslân noodzakelijk is. Daarvoor is een sluitende overeenkomst gemaakt die in de leeskamer kan worden ingezien. Dat betekent dat er waarborgen zijn dat een en ander op een goede manier gestalte wordt gegeven. Met betrekking tot de praktijk van de verkeersremmende maatregelen refereert zij aan het antwoord van de heer De Vrij terzake. De communicatie van de provincie richting de belangengroeperingen is volgens spreker zeer zorgvuldig geweest. Deze groeperingen kunnen ook altijd bij de provincie terecht. Het voorliggende stuk is dan ook vroegtijdig met de belangengroeperingen gecommuniceerd. De provincie kan zoals gezegd de hele wereld niet besturen en heeft op bepaalde punten een beperkte invloed en verantwoordelijkheid. Wel kan de provincie binnen de beperkte mogelijkheden kijken wat er in haar macht ligt. Naar aanleiding van de problematiek in de afgelopen tijd over opstarttijden, aanrijtijden en dergelijke en wetende dat als er twee ongelukken op verschillende plaatsen in een gebied plaatsvinden, terwijl er maar één ambulance paraat is en er van elders een ambulance moet komen die de weg niet zo snel kan vinden, heeft spreekster een voorstel laten voorbereiden om te zorgen dat ambulances een GPS-systeem krijgen. Dat systeem staat in verbinding met de meldkamer en van daaruit kan de ambulance precies de goede kant uit worden gestuurd. Daarmee zal de aanrijtijd nog korter kunnen worden dan deze al is. Voor een dergelijke eenmalige investering kan de provincie gedeeltelijk een oplossing aandragen. Het voorstel daartoe is dus al gereed, inclusief de paraaf van spreekster, en het stuk wordt volgende week in het college behandeld. Daarna zal het voorstel aan de commissie worden gestuurd.

TWEEDE TERMIJN

De heer PRINSEN is verheugd dat al op zo korte termijn een voorstel tot financiering van GPS-systemen in ambulances zal komen voor te liggen. Spreker merkt op dat het fasenplan het kader aangeeft waarbinnen het voorliggende stuk past. Het zou makkelijk zijn geweest als hij van tevoren dat plan had kunnen inzien.

Mevrouw VAN DIJK merkt op dat mensen vooral vallen over de term "acceptabel" in relatie tot (te hoge) aanrijtijden. Wellicht helpt het in de communicatie naar burgers toe om dergelijke termen niet te gebruiken.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat het voorliggende stuk ter inzage zal worden neergelegd en dat daarop gereageerd kan worden. De communicatie zal op dit gebied nog iets meer aandacht behoeven.

De VOORZITTER concludeert dat dit statencommissiestuk niet zal worden behandeld in de staten. Het advies is in te stemmen met dit stuk, maar de staten zullen verder niet betrokken zijn bij de verdere procedure. Wel is het zo dat bij de evaluatiemomenten de commissie opnieuw betrokken zal worden bij dit proces en daarover uitgebreid zal worden geïnformeerd. Indien er voor bepaalde projecten meer geld benodigd is, dan zal de commissie daartoe ook steeds een voorstel worden voorgelegd. Voorts is er een voorlopige verplaatsing van de ambulancestandplaats van Diever naar Havelte. Gezien de verdere procedure en evaluatie is het goed om te kijken wat er in de beleidsbrief staat ten aanzien van het meetbare en beoogde eindeffect, in de vorm van de meest optimale ambulancezorg in Drenthe.

12. Statenstuk 968, Jaarstukken 2001

De heer ZOMER merkt op dat in het provinciehuis niet op een goede manier tijd wordt geschreven. Dat heeft hij kunnen lezen in het accountantsrapport en dat heeft hij kunnen merken aan de verantwoording van zaken, zoals die in het hoofdstuk Cultuur en Welzijn heeft plaatsgevonden. Hierover zal de CDA-fractie in de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie (BFE) nog het nodige opmerken. Op pagina 55 van het jaarverslag is hem meegedeeld dat er nog geen toeken-

ning heeft plaatsgevonden van de B3-status van de Stichting Drents Plateau. Is dat inmiddels gebeurd en zo niet, wanneer is dat te verwachten? Verreweg de grootste bedragen betreffen de regionale omroep. Daar treden ook de grootste verschillen tussen de rekening en de begroting op. Juist op dit punt ontbreekt de financiële analyse, die op andere bladzijden wel aanwezig is. Over twee weken gaat de CDA-fractie op werkbezoek bij RTV Drenthe en hij vraagt de gedeputeerde of hij voor die tijd informatie kan krijgen over de financiering van RTV Drenthe, terugkijkend op het jaar 2001, maar ook vooruitblikkend naar de jaren 2003 en daaropvolgend. Met deze opmerkingen is de verantwoording met betrekking tot het hoofdstuk Cultuur en Welzijn voldoende.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat zij dit stuk heeft bekeken en zich daarbij heeft afgevraagd of de verstrekte informatie zodanig is dat de staten hun controlerende taak kunnen uitoefenen. Een van de dingen die haar daarbij is opgevallen, is dat er in het jaarverslag nogal wat verschillen zijn in de gedetailleerdheid van de verschillende onderdelen. In het ene onderdeel wordt er tamelijk globaal omschreven, terwijl er in het andere onderdeel bedragen worden genoemd die daarmee gemeoid zijn. Als het om Scala gaat lijkt het zelfs een managementrapportage. Hierdoor zit er een behoorlijke onevenwichtigheid in en dan is het moeilijk om vast te stellen of er genoeg informatie is. Bij bijvoorbeeld sport op pagina 53 wordt als een soort constatering gezegd dat de provincie ook wat aan gehandicaptensport doet, maar andere speerpunten worden niet genoemd. Spreker ziet het liefst dat er of geen speerpunten worden genoemd, of allemaal, maar niet alleen de gehandicaptensport. Het Argonautenproject is volgens spreekster onvolledig, aangezien de gelden die in 2001 al gefourneerd zijn daarbij niet genoemd worden. Spreekster sluit zich aan bij de opmerkingen over de Stichting Drents Plateau van het CDA, waarin staat dat de B3-status nog niet is toegekend. Waarom is dat nog niet gebeurd? Ten aanzien van RTV Drenthe sluit zij zich ook aan bij de heer Zomer, maar is in verwarring als twee dingen naast elkaar worden gezet. In de brief over cultuurbeleid van 16 juli 2002 staat dat er geen overeenkomst is, maar in de jaarstukken staat deze wel genoemd. Hoe zit dat? Vergelijking van het jaarverslag van 2000 en 2001 leert dat er in 2001 ongeveer f 4 miljoen meer aan Welzijn is

besteed. Nu zegt zo'n bedrag op zich nog niet zoveel, maar de VVD stelt voor om bij het jaarverslag van 2002 inzichtelijk te maken wat de herstructurering van het welzijnsbeleid voor inhoudelijke verschuivingen teweeg heeft gebracht en ook wat dat voor de financiële verschuivingen betekent. Het is goed om daar inzicht in te krijgen, zodat het oordeel over de herstructurering van het welzijnsbeleid ook daaraan kan worden getoetst. Immers, dan is het pas mogelijk de effecten van de gemaakte keuzes en beslissingen te beoordelen. Zij verwacht dat in 2002 de eerste veranderingen zichtbaar moeten zijn. Ten aanzien van de beleidsrekening is vooral gekeken naar het kopje Financiële analyse en de oorzaken van eventuele afwijkingen. Soms worden apparaatskosten als oorzaken van afwijkingen aangevoerd, maar dat moet dan wel worden toegelicht. Dat is bijvoorbeeld bij Scala niet gebeurd. Wel kan er worden vastgesteld dat er eigenlijk een betere begroting had moeten komen ten aanzien van de duurte van het te verwachten traject. Zo is er geconstateerd dat de hospices nog niet overal worden gerealiseerd, maar wordt niet uitgelegd waarom dat niet het geval is. Deze voorbeelden noemt zij om duidelijk te maken hoe zij gezicht wil geven aan de controlerende taak van de staten.

De heer PRINSEN vindt dat het jaarverslag zeer leesbaar is en zelfs voor iemand die niet op de hoogte is van provinciale zaken vormt het een goed beeld. Voor het overige sluit hij zich aan bij de vorige sprekers.

Mevrouw SMITH merkt op dat de bladspiegels van de jaarrekening er met betrekking tot het hoofdstuk Cultuur en welzijn goed uit zien. Vooral de punten 8.6 en 8.7 zien er goed uit. Een paar andere zien er echter wat minder uit; zo zijn er soms doelstellingen genoemd die de provincie laat uitvoeren door instellingen, terwijl de realisaties wel zijn toegespitst op de provincie, zoals bij 8.3.1 en 8.4.1. Dat zou zij graag anders omschreven willen zien. Punt 8.5.0 vindt zij helemaal vaag en dit onderdeel biedt dan ook heel weinig inzicht. Bij punt 8.5.1 mist zij het verhaal met betrekking tot de realisatie. Bij punt 8.4.3 met betrekking tot de minderheden vraagt spreekster zich af of de realisatie die daar genoemd wordt, te weten de voorbereiding van het intercultureel instituut Scala, het enige is geweest met betrekking tot het minderhedenbeleid. Er staat verder namelijk geen

enkele toelichting in de jaarstukken. De vraag van de heer Zomer met betrekking tot RTV Drenthe onderschrijft zij en ook zou zij graag een evaluatie zien van de effecten van de herstructurering van het welzijnsbeleid. Wat haar het meest opvalt zijn de grote verschillen tussen de begrote en de gerealiseerde apparaatskosten. De heer Zomer maakt daar een link met het tijdschrijven, maar spreekster vraagt zich af of dit alleen ligt aan het tijdschrijven of ook aan het te weinig rekening houden met van tevoren bekende meerwerkzaamheden ten behoeve van diverse projecten of het aanwezig zijn van te veel menskracht op verschillende afdelingen.

De heer IETSWAART sluit zich aan bij de opmerkingen van mevrouw Schipper omtrent de onevenwichtigheid in de mate van gedetailleerdheid van de diverse onderdelen. Op bladzijde 7 staat het bestuursprogramma beschreven en er staat aangegeven dat 96% van de doelstellingen is opgepakt. Spreker is echter veel meer geïnteresseerd in het aantal doelstellingen dat is gerealiseerd, maar dat staat er niet in. Op pagina 53 bij het onderdeel Welzijn staat dat er een vernieuwd Drents sportbeleid is ingesteld. Dat vindt spreker wat te veel van het goede, want er is weliswaar een Nota breedtesport met elkaar afgesproken, maar dat betekent nog niet dat er een nieuw Drents sportbeleid is vastgesteld. Voor het overige sluit hij zich aan bij de opmerkingen van de heer Zomer over RTV Drenthe. Spreker is namelijk niet alleen geïnteresseerd in de financiële cijfers, maar ook in de inhoudelijke kant en ontwikkeling van RTV Drenthe. Wellicht dat er nog een jaarverslag aan de commissie kan worden toegezonden?

De heer WENDT merkt op dat het op pagina 53 gaat over het Actieprogramma cultuurbereik. Hij is verheugd dat het zo succesvol verloopt en dat het zelfs wordt verbreed naar de gratis openstelling van de musea op zondagmiddag. Dat is weliswaar geen actie van de provincie, maar de gedeputeerde deelde wel mee dat die openstelling een goede zaak was. Spreker suggereert om een en ander te verbreden naar een nog bredere doelgroep door de musea ook op de zaterdagochtend open te stellen, zodat de bezoekers die liever niet op zondag komen ook in het weekend nog mogelijkheden hebben. Op pagina 59 gaat het over de controle op de zwembaden en hij vraagt of er inmid-

dels maatregelen zijn genomen door de zwembadhouders om de kwaliteit van het zwembadwater in baden van minder dan 50 cm diepte te garanderen. Naar aanleiding van het drama in Roermond, gaat het op pagina 60 over het functioneren van de Bureaus Jeugdzorg. Wordt er in Drenthe wel goed samengewerkt of krijgt spreker ook straks hier te horen dat instanties niet van elkaars bestaan en activiteiten wisten?

Mevrouw NIEUWENHUIZEN sluit zich aan bij de opmerkingen van mevrouw Schipper over de onevenwichtigheid in de mate van gedetailleerdheid van de diverse onderdelen van de jaarrekening. In de beleidsbrief staat dat de jaarrekening eigenlijk een inhoudelijke verantwoording dient te bevatten, dus er zou in ieder geval bij ieder onderdeel een soortgelijk verhaal dienen te zijn opgenomen. De rekening bevat voorts twee tekstuele fouten. In het stuk wordt niet duidelijk gemaakt dat het Erfgoedhuis inmiddels de Stichting Drents Plateau heet en daar waar gesproken wordt over onafhankelijk onderzoek, dient onafhankelijk onderzoeksbureau te staan.

De heer NIEMEIJER sluit zich aan bij vorige spreekster.

De heer GAASBEEK merkt op dat in 1993 het toenmalige GPV-statenlid Lagendijk erop heeft aangedrongen de jaarstukken in alle commissies te behandelen. In het kader van het duale systeem denkt spreker dat dat niet meer nodig is. Beleidszaken kunnen immers worden behandeld in de algemene beschouwingen en de vragen die spreker heeft te stellen zijn hoofdzakelijk van financiële aard, zodat deze dus beter passen bij de Statencommissie voor BFE die vanmiddag zal bijeenkomen. Wel spreekt hij zijn waardering uit voor de leesbaarheid van het jaarverslag.

Mevrouw SCHIPPER vraagt de verschillende fracties in hoeverre er behoefte bestaat aan helderheid over de effecten van de herstructurering. Daar heeft zij de fracties, afgezien van GroenLinks, nog niet over gehoord.

De COMMISSIE stemt hiermee in en sluit zich aan bij de vraag van mevrouw Schipper naar het financieel en inhoudelijk inzichtelijk maken van de verschuivingen die in het kader van de herstructurering hebben plaatsgevonden. Indien op termijn

een evaluatie plaatsvindt is het goed om hiervan op de hoogte te zijn.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de Stichting Drents Plateau in mei/juni van dit jaar de B3-status heeft gekregen. Het personeel is per 1 augustus 2002 overgegaan. Naar aanleiding van het jaarverslag merkt zij op dat het college ernaar streeft om dit op de diverse onderdelen ieder jaar weer te verfijnen en bij te schaven. Spreekster heeft alle opmerkingen meegenomen. Weliswaar kan er beleidsinhoudelijk hier en daar ook nog wel aan het verslag worden geschaafd en het streven is dan ook om op evenwichtige wijze per onderdeel aan te geven wat er is gedaan en wat de provincie nog van plan is, inclusief een financiële onderbouwing. Bij de ene organisatie is dit wat uitgebreider op papier gekomen dan bij de andere, zoals bijvoorbeeld bij Scala. Scala is echter een nieuwe organisatie waar ook meer over te vermelden valt. Het college zal daar nog eens extra naar kijken. Spreekster zegt toe de commissie nog vóór het werkbezoek de meest recente informatie met betrekking tot RTV Drenthe te doen toekomen, want na het jaarverslag hebben zich inmiddels weer enige veranderingen voorgedaan. Op de vraag van mevrouw Schipper waar de verschuivingen in het kader van de herstructurering plaats hebben gevonden, merkt spreekster op dat dit nog een hele klus zal worden, maar zij kan zich wel voorstellen dat diverse partijen zich bij die wens aansluiten. Naast het geld dat in het kader van het minderhedenbeleid is besteed aan Scala is er inderdaad op dit gebied niets meer gebeurd. Als het gaat om het in beeld brengen van de gerealiseerde doelstellingen, waarnaar door D66 is gevraagd, zal zij deze opmerking meenemen naar de evaluatie van het jaarverslag. De ChristenUnie heeft opgemerkt dat de actie Oktobermaand Kindermaand geen actie is van de provincie, maar dat is het wel. Op initiatief van de provincie zijn op zondagmiddag daarom de musea voor kinderen gratis opengesteld, zodat oktober op cultureel gebied een bruisende maand voor kinderen wordt. Dit is een uniek plan, wat in Nederland nog niet eerder is uitgevoerd, en dat verklaart wellicht het enthousiasme van spreekster hierover. Zij begrijpt het vanuit het standpunt van de ChristenUnie dat deze partij het betreurt dat de openstelling alleen op zondagmiddag is.

Mevrouw DE VRIES merkt met betrekking tot de Wet Hygiëne en Veiligheid Badinrichtingen en Zwemgelegenheden op dat de provincie sinds december 2000 de verantwoordelijkheid heeft voor de handhaving van die wet en daartoe voert de provincie controles uit. Daarvoor beschikt de provincie sinds twee jaar over een geautomatiseerd systeem en dat betekent dat de bezoeken aan de zwemgelegenheden structureel vorm kunnen worden gegeven. Daar waar geconstateerd wordt in de beleidsrekening dat sommige zwemgelegenheden bepaalde zaken over het hoofd hebben gezien, wordt dit aan de desbetreffende gelegenheden meegegeven en wordt na een bepaalde periode gekeken wat daaraan gedaan is. Indien daaraan niet wordt voldaan, kan de provincie overgaan tot sluiting van de desbetreffende gelegenheid. Dat komt gelukkig bijna niet voor, maar in hoeverre alle gelegenheden inmiddels aan de normen voldoen kan spreekster uit haar hoofd niet zeggen. Mevrouw Schipper heeft gevraagd naar de hospices. Dat plan heeft enige vertraging opgelopen door wisseling van de wacht en het feit dat de drie initiatieven op dit gebied elk op hun eigen manier het wiel gingen uitvinden. De provincie heeft de initiatieven weer bij elkaar gebracht en dat betekent dat deze nu door middel van een projectleider in gezamenlijkheid worden gerealiseerd. Dat is een goede ontwikkeling en de provinciale bijdrage daaraan is dus goed besteed. Hopelijk komt hierdoor de realisatie van de drie initiatieven in een stroomversnelling. De heer Wendt heeft gevraagd of datgene wat er in Roermond met de jeugdzorg is gebeurd, hier ook kan gebeuren. Weliswaar kan spreekster daartoe geen garantie afgeven, maar de structuur zoals die in Drenthe bestaat is er een van samenwerking op het gebied van jeugdzorg. Deze structuur is de beste waarborg waarmee dergelijke zaken kunnen worden voorkomen. Die structuur is duidelijk herkenbaar in het conceptprogramma Jeugdzorg dat voor de komende vier jaar zal worden vastgesteld. Daarin is ook te zien dat de GGZ en de sector Lichtelijk verstandelijk gehandicapten daar deel van uitmaken. Hierdoor is het hele traject bij elkaar gebracht, zodat de linkerhand ook weet wat de rechterhand doet. Garanties kan spreekster echter niet geven.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw SMITH merkt op dat bij de onderdelen Minderhedenbeleid en Algemeen zorgbeleid bij prestaties en realisatie slechts één zin staat vermeld die verder weinig zegt. Dat zou zij graag wat uitgebreider verwoord zien in het verslag, zodat zij een en ander beter kan controleren. Dat heeft zij ook bedoeld met de vraag of enkel het intercultureel instituut Scala in voorbereiding was.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de totstandkoming van Scala inmiddels een feit is. Volgend jaar zal er dus veel meer in het jaarverslag staan over hoe het minderhedenbeleid in Drenthe gestalte heeft gekregen.

De heer ZOMER merkt op dat hij zeker geïnteresseerd is in een verslaglegging van datgene wat er gebeurd is op het gebied van de herstructurering van welzijnsbeleid. Dat geldt overigens niet alleen voor de effecten van de nota "Schaduw vooruit" maar voor de gehele breedte van het provinciale beleid. De effecten zijn echter pas in het jaar 2002 te meten en vandaar dat spreker het in eerste termijn nog niet heeft genoemd. Met betrekking tot het bezoek aan musea en andere evenementen dient er zoveel mogelijk rekening te worden gehouden met de culturele en religieuze achtergrond van mensen, maar hij realiseert zich ook dat de financiële polsstok van de musea slechts een bepaalde lengte heeft. Spreker hecht er overigens wel aan de jaarrekening in alle functionele commissies te bespreken. De enkele bespreking in de Statencommissie BFE vindt hij wat te mager.

De VOORZITTER concludeert dat dit stuk een B-stuk blijft, aangezien hierover in alle commissies wordt gesproken. Besluitvorming hierover vindt plaats in de statenvergadering.

13. Stand van zaken cultuurbeleid

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat dit stuk een prima overzicht biedt. De informatie roept echter op verschillende onderdelen vragen op. Er worden in het stuk een aantal toezeggingen gedaan en ontwikkelingen aangekondigd. Het zou goed zijn wanneer informatie daarover beschikbaar komt of wordt aangegeven wanneer die ontwikkeling wordt afgerond. De staten kunnen daar dan eventueel op inspelen. Er wordt vrij veel gezegd

over de restauratiesubsidies, waaronder ook de subsidies voor rieten daken vallen, er worden opmerkingen gemaakt over de landelijke ontwikkelingen (het omzetten van subsidies voor restauratie naar leningen) en dat daarnaar in Drenthe onderzoek wordt verricht. Spreekster vindt dat bij die uitkomst van dat onderzoek een aantal zaken in beeld gebracht zou moeten worden om een goede afweging te kunnen maken. Wat betekent een dergelijke ombuiging van een subsidie naar een lening namelijk voor ouderen en mensen in de lagere inkomensgroepen? Zij vraagt of de provincie bij de publicatie van het onderzoek die elementen wil meenemen. In de gemeente Coevorden wordt voor 2003 aangekondigd dat voor de rieten daken de subsidies worden omgezet naar leningen. De vraag is wat dit betekent voor het verlenen van provinciale subsidies? Volgens de provinciale reglementen dient er namelijk sprake te zijn van cosubsidiëring. Bij het onderdeel Musea wordt terloops genoemd dat de relatie van de provincie met een aantal musea in de toekomst dient te worden heroverwogen. Hoe ziet het college dit als het gaat om de relatie met het Museum De Buitenplaats? Ligt daar een concreet verzoek voor en op welke gedachtegang is zo'n opmerking gebaseerd? Bij het onderdeel Geschiedenis staat dat de detachering van de provinciaal historicus bij het Erfgoedhuis kan aflopen. Het kan wel zijn dat spreekster dit niet helemaal meer paraat heeft, maar wie bepaalt dat? Doet de provincie dat of een andere instelling? Verder is het erg stil rondom het fenomeen "Vierhonderd jaar bestuurlijk Drenthe". Toen er over de encyclopedie werd gesproken is vastgesteld dat dit niet iets is voor bestuurders alleen en het zou goed zijn als hieraan meer aandacht zou kunnen worden besteed bij het grote publiek. Met betrekking tot het noordelijk convenant is te lezen dat het cultureel profiel door de noordelijke provincies wordt voorbereid en dat het college in gesprek is met het veld. Nu heeft het veld ook een mening over hoe Drenthe cultureel op de kaart moet worden gezet, bijvoorbeeld met een eigen, van rijkswege gesubsidieerde, podiuminstelling. Zij doet het voorstel om als statenfracties het college de kaders mee te geven hoe de staten aankijken tegen de provincie Drenthe in het perspectief van de noordelijke culturele kaart, alvorens het college hierover te laten overleggen met de colleges van de overige noordelijke provincies.

De heer GAASBEEK vindt het prettig dat hij nu een duidelijk stuk heeft gekregen van het college dat een bouwsteen kan vormen voor de volgende budgetperiode. De maatschappelijke relevantie dient in het duale stelsel te worden getoetst. Met betrekking tot de rieten daken heeft spreker vier reacties gehad en die gingen over het feit dat al in januari 2002 het fonds was uitgeput en dat er daarom werd overwogen een andere dakbedekking te nemen. Dat is erg ongelukkig. Het Fonds rieten daken was weliswaar prima, omdat er ook uitgegaan wordt van cofinanciering door gemeenten. Door de Brede Overleggroep Kleine Dorpen is aangegeven dat de rieten daken vanuit cultuurhistorisch oogpunt erg belangrijk zijn voor Drenthe. Is er met betrekking tot de rieten daken samen met de twaalf gemeenten een inventarisatie gemaakt wat er mogelijk nodig is op dit terrein? Alleen op die manier kan worden vastgesteld of het budget dat hiervoor is vrijgemaakt toereikend is. Is het college bereid om in deze situatie verandering aan te brengen, zodat ook aanvragen van na januari 2002 nog kunnen worden behandeld?

Mevrouw BRINK antwoordt dat zij de opmerking van mevrouw Schipper over termijnen zal meenemen. Voorzover termijnen bekend zijn, zullen die worden meegenomen bij het volgende overzicht van de stand van zaken. Met betrekking tot het onderzoek over de restauratie, merkt zij op dat dit onderzoek volop in gang is en nog niet is afgerond. Spreekster zal kijken in hoeverre dit kan worden verbeterd en de onderzoeksresultaten zullen aan de commissie worden toegezonden. Er is een Subsidie-regeling rieten daken waarbij de provincie reglementen heeft vastgelegd. Alleen met behulp daarvan kunnen mensen voor subsidie in aanmerking komen, maar in dat fonds zit slechts € 135.400,-. De provincie krijgt wel heel veel aanvragen, wat betekent dat heel veel aanvragen ook niet gehonoreerd kunnen worden. Dat vindt spreekster heel jammer en wat haar betreft zou dit dan ook veel meer moeten zijn. Er is een lijst waarop alle rietgedekte panden staan aangegeven en bij de herindeling van de gemeenten zijn die rietdakenlijsten door de nieuwe gemeenten overgenomen. Bij de ontwikkeling van monumentenzorg zouden deze regelingen nog eens tegen het licht moeten worden gehouden en spreekster zal dit dan ook betrekken bij de discussie over de vergoedingen voor restauraties en het omzetten van subsidies naar leningen.

Bovendien merkt spreekster op dat nu niet alleen wordt gekeken naar subsidiëring van het rieten dak op zich, maar tegenwoordig wordt ook gekeken of een rieten dak in de omgeving past. Voorts zullen de opmerkingen van de heer Gaasbeek hierover worden meegenomen bij de evaluatie en ontwikkeling van beleid.

De heer ZOMER merkt op dat het vaak niet de meest onbemiddelde burgers zijn die in een boerderij met een rieten dak wonen. Bovendien is het vaak wel leuk om een boerderijtje te kopen, maar aan een pand zitten ook onderhoudskosten vast.

Mevrouw BRINK antwoordt dat zij dit probleem van nabij kent en dat wat de heer Zomer naar voren brengt ook daartegen wordt afgezet. Spreekster weet niet precies wanneer het onderbrengen van de provinciaal historicus bij de Stichting Drents Plateau afloopt, maar zij zal dit nazien. Hoewel het stil lijkt rondom het fenomeen "Vierhonderd jaar bestuurlijk Drenthe" gebeurt er wel wat op dit gebied en daarover zal de commissie op korte termijn worden geïnformeerd. Er wordt door de provinciaal historicus hard gewerkt aan de Drentse encyclopedie die te zijner tijd dan ook zal worden gepresenteerd.

De VOORZITTER vraagt de commissie of deze onderschrijft dat het zinvol is dat er een kaderstellende discussie plaatsvindt ten aanzien van het noordelijk convenant cultuurbeleid.

De heer IETSWAART merkt op het een goede suggestie te vinden om in het kader van het duale stelsel de kaders voor het beleid te stellen. Hij vraagt zich alleen af hoe dit moet worden voorbereid en of daarbij ambtelijke ondersteuning kan worden gegeven.

Mevrouw SMITH sluit zich bij de heer Ietswaart aan.

De heer ZOMER sluit zich hier tevens bij aan. Wel zou hij het voorliggende stuk eerst liever binnen zijn fractie hebben besproken, teneinde zorgvuldige politieke besluitvorming te garanderen.

De VOORZITTER merkt op dat er nog niet wordt gevraagd om een politieke stellingname ten aanzien van het cultuurbeleid, maar dat dit slechts een verkenning is van de politieke relevantie van

dit stuk en of dit in een later stadium zal worden geagendeerd.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat zij heeft begrepen uit de stukken dat de provincie met instellingen uit het culturele veld bezig is om in kaart te brengen wat de positie van Drenthe in het noordelijk convenant zou moeten zijn. Het lijkt haar vanzelfsprekend dat de staten kunnen aangeven hoe zij dat zien. Het initiatief voor de organisatie van die kaderstellende discussie dient bij de voorzitter van deze commissie te liggen, die met de vertegenwoordigers van de fracties de koppen bij elkaar kan steken. Met ondersteuning van het ambtelijk apparaat kan een en ander vorm worden gegeven. Het zou hierbij kunnen gaan om een gecombineerde ontmoeting van de commissie met de instellingen in het veld, zodat deze kunnen worden bevraagd over hun ideeën.

De heer GAASBEEK merkt op dat het antwoord van de gedeputeerde ten aanzien van de rieten daken duidelijk is. Hij zal hierop bij de algemene beschouwingen terugkomen.

Mevrouw SCHIPPER merkt op met de voorzitter van deze commissie en de ambtelijke ondersteuning een beknopt voorstel te zullen formuleren over de wijze waarop de kaderstellende discussie over de positie van Drenthe in het noordelijk convenant gevoerd kan worden. Dit voorstel zal in een van de volgende commissievergaderingen aan de commissie worden voorgelegd.

13. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 13.00 uur.

HW

TOEZEGGING

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn, gehouden op 28 augustus 2002 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 26 Mevrouw BRINK zegt toe de commissie nog vóór het werkbezoek aan RTV Drenthe de meest recente informatie met betrekking tot RTV Drenthe te doen toekomen, want na het jaarverslag hebben zich inmiddels weer enige veranderingen voorgedaan.